

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekül
	I Teave	
	Kohus	
	KOHUS	
2004/C 217/01	Euroopa Kohtu (suurkoda) 29. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-486/01: Front national v. Euroopa Parlament (Apellatsioonkaebus — Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 29 lõike 1 kohane fraktsiooni moodustamise avaldus — Poliitiliste vaadete sarnasuse puudumine — TDI fraktsiooni tagasiulatava jõuga laialisaatmine — Vastuapellatsioon — EÜ asutamislepingu artikli 230 neljanda lõike tõlgendamine — “Otseselt ja isiklikult” füüsilist või juriidilist isikut puudutava otsuse mõiste — Liikmesriigi erakonna esitatud hagi vastuvõetamatus)	1
2004/C 217/02	Euroopa Kohtu otsus (teine koda) 8. juuli 2004 liidetud kohtuasjades C-502/01 ja C-31/02 (Sozialgericht Hannover'i ja Sozialgericht Aachen'i eelotsusetaotlus): Silke Gaumain-Cerri versus Kaufmännische Krankenkasse – Pflegekasse ning Maria Barth versus Landesversicherungsanstalt (Sotsiaalkindlustus — Töötajate vaba liikumine — EÜ asutamisleping — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Hooldamisvajaduse riski katmiseks mõeldud hüvitised — Hooldamist vajavat isikut abistava kolmanda isiku vanaduskindlustuse sissemaksete katmine hooldamiskindlustuse poolt)	1
2004/C 217/03	Euroopa Kohtu (täiskogu) 29. juuni 2004 aasta otsus kohtuasjas C-110/02: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Euroopa Liidu Nõukogu (Portugali valitsuse abi seakasvatajatele — Abi, millega võimaldatakse ühisturuga kokkusobimatuks tunnistatud abi tagasimaksmist — Nõukogu otsus, millega tunnistatakse selline abi ühisturuga kokkusobivaks — Ebaseaduslikkus — EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kolmas lõik)	2
2004/C 217/04	Euroopa Kohtu (kolmas koda) 24. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-269/02: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiivi 98/24/EÜ ülevõtmiskohustuse ettenähtud tähtaja jooksul täitmata jätmine — Töötajate tervise ja ohutuse kaitse — Keemiliste mõjuritega seotud ohud tööl)	3

2004/C 217/05	Euroopa Kohtu (teine koda) 1. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-295/02 (Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht'i eelotsusetaotlus): Gisela Gerken v. Amt für Agrarstruktur Verden (Ühine põllumajanduspoliitika — Ühenduse teatavate toetuskavade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem — Määrused (EMÜ) nr 3887/92 ja (EÜ) nr 2419/2001 — Loomapidamistoetuse taotlus — Eeskirjade eiramine — Abisumma vähendamine — Määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 2 lõige 2 — Kergema sätte tagasiulatav rakendamine)	3
2004/C 217/06	Euroopa Kohtu (kolmas koda) 1. juuli 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-361/02 ja C-362/02 (Dioikitiko Efeteio Peiraiose eelotsusetaotlus): Kreeka Vabariik v. Nikolaos Tsapalos ja Konstantinos Diamantakis (Direktiiv 76/308/EMÜ — Vastastikune abi tollimaksude sissenõudmisel — Kohalduvus nõuetele, mis on tekkinud enne direktiivi jõustumist)	4
2004/C 217/07	Euroopa Kohtu otsus (neljas koda) 8. juuli 2004 kohtuasjas C-27/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiiv 91/271/EMÜ — Otsus 93/481/EMÜ — Asulareovee kogumine ja puhastamine — Ettenähtud tähtajal üle võtmata jätmise)	4
2004/C 217/08	Euroopa Kohtu otsus (kolmas koda) 1. juuli 2004 kohtuasjas C-65/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ asutamislepingu artiklid 12, 149 ja 150 — Teises liikmesriigis väljastatud keskharidust tõendavad dokumendid — Kõrgharidusele juurdepääs)	5
2004/C 217/09	Euroopa Kohtu otsus (neljas koda) 8. juuli 2004 kohtuasjas C-127/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Trendsoft (Irl) Ltd (Vahekohtuklausel — Enammakstud summa tagasimaksmine — Viivis — Tagaseljaotsus)	5
2004/C 217/10	Euroopa Kohtu (viies koda) 22. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-155/03: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2000/70/EMÜ — Inimverd või inimese vereplasmast saadud püsiaineid sisaldavad meditsiiniseadmed — Ülevõtmata jätmise)	6
2004/C 217/11	Euroopa Kohtu (teine koda) 8. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-166/03: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ asutamislepingu artikkel 28 — Väärismetallesemete turustamine — Nimetused “kuld” ja “kullasulam”)	6
2004/C 217/12	Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-169/03 (Regeringsrätten'i eelotsusetaotlus): Florian W. Wallentin v. Riksskatteverket, (Isikute vaba liikumine — Töötajad — Tulumaks — Ühes liikmesriigis oma sissetulekust väikese osa saava ja teises liikmesriigis elava maksumaksja osaline maksukohustus)	7
2004/C 217/13	Euroopa Kohtu otsus (esimene koda) 8. juuli 2004 kohtuasjas C-214/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 88/609/EMÜ — Õhusaaste — Suured põletusseadmed)	7
2004/C 217/14	Euroopa Kohtu otsus (neljas koda) 8. juuli 2004 kohtuasjas C-292/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Soome Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Kasutuselt kõrvaldatud sõidukid — Direktiiv 2000/53/EÜ)	8

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2004/C 217/15	Euroopa Kohtu otsus (kolmas koda) 1. juuli 2004 kohtuasjas C-311/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 1999/44/EÜ — Ettenähtud tähtjaks direktiivi üle võtmata jätmine)	8
2004/C 217/16	Euroopa Kohtu otsus (kolmas koda) 1. juuli 2004 kohtuasjas C-331/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2000/53/EÜ — Ettenähtud tähtjal üle võtmata jätmine)	9
2004/C 217/17	Euroopa Kohtu otsus (neljas koda) 8. juuli 2004 kohtuasjas C-389/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiivi 1999/74/EÜ üle võtmata jätmine)	9
2004/C 217/18	Euroopa Kohtu otsus (neljas koda) 8. juuli 2004 kohtuasjas C-400/03 (tribunal d'instance du VII arrondissement de Paris' eelotsusetaotlus): Waterman SAS versus Directeur général des douanes et droit indirects (Ühine tollitariifistik — Koondnomenklatuur — Tariifirubriik — Sulepeade vtularid)	10
2004/C 217/19	Euroopa Kohtu (neljas koda) 1. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-448/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiivi 98/44 ülevõtmata jätmine)	10
2004/C 217/20	Kohtuasi C-241/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda 22. aprilli 2004. aasta määrusega kohtuasjas Acquedotto De Ferrari Galliera s.p.a. v. Provincia di Genoa jt	11
2004/C 217/21	Kohtuasi C-242/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda 22. aprilli 2004. aasta määrusega kohtuasjas Acquedotto Nicolay s.p.a. v. Provincia di Genoa jt	11
2004/C 217/22	Kohtuasi C-247/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas College van Beroep voor het bedrijfsleven 28. mai 2004. aasta otsusega kohtuasjas Transport Maatschappij Traffic B.V. v. Staatssecretaris van Economische Zaken	12
2004/C 217/23	Kohtuasi C-248/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas College van Beroep voor het bedrijfsleven 9. juuni 2004. aasta otsusega kohtuasjas Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	12
2004/C 217/24	Kohtuasi C-255/04: Hagi, mille esitas 14. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Prantsuse Vabariigi vastu	12
2004/C 217/25	Kohtuasi C-257/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Court of Appeal (Inglismaa ja Wales), Civil Division 15. juuni 2004. aasta määrusega kohtuasjades Michael Jason Clarke v. Frank Staddon Ltd ning J.C. Caulfield, C.F. Caulfield ja K.V. Barnes v. Marshalls Clay Products Ltd	13
2004/C 217/26	Kohtuasi C-259/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas High Court of Justice, Lord Chancellor'i poolt 1994. aasta kaubamärkide seaduse 76. jaotise alusel nimetatud isikus kaubamärkide registri apellatsioonkaebuse kohta 26. mai 2004. aasta määrusega kohtuasjas Elizabeth Emanuel v. Continental Shelf 128 Ltd	13
2004/C 217/27	Kohtuasi C-260/04: Hagi, mille esitas Euroopa Ühenduste Komisjon 17. juunil 2004 Itaalia Vabariigi vastu	14

2004/C 217/28	Kohtuasi C-275/04: Hagi, mille Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 29. juunil 2004 Belgia Kuningriigi vastu	15
2004/C 217/29	Kohtuasi C-282/04: Hagi, mille Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 30. juunil 2004 Hollandi Kuningriigi vastu	15
2004/C 217/30	Kohtuasi C-283/04: Hagi, mille Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 1. juulil 2004 Hollandi Kuningriigi vastu	16
2004/C 217/31	Kohtuasi C-285/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Oristano 14. juuni 2004. aasta määrusega kohtuasjas Medda Ignazio ja Banco di Napoli SpA v. Regione Autonoma della Sardegna	17
2004/C 217/32	Kohtuasi C-286/04 P: Apellatsioonkaebus, mille esitas Eurocermex SA 5. juulil 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 29. aprilli 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-399/02: Eurocermex SA v. Siseturu ühtlustamisamet (kaubamärgid, joonised ja mudelid)	17
2004/C 217/33	Kohtuasi C-291/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgia) 4. juuni 2004. aasta otsusega kohtuasjas Ministère public v. Hénri Leon Schmitz	17
2004/C 217/34	Kohtuasi C-299/04: Euroopa Ühenduste Komisjoni 14. juuli 2004. aasta hagi Kreeka Vabariigi vastu	18
ESIMESE ASTME KOHUS		
2004/C 217/35	esimese astme kohtu otsus 10. juuni 2004 kohtuasjas T-275/01: Mercedes Alvarez Moreno versus Euroopa Parlament (Ametnikud — Ajutine ametnik — Konverentsitölk — Ühenduste muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 74 — Teenistussuhte lõppemine)	19
2004/C 217/36	Kohtuasi T-158/04: Hagi, mille Erich Drazdansky esitas 26. aprillil 2004 Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu	19
2004/C 217/37	Kohtuasi T-162/04: Hagi, mille Eugénio Branco Lda. esitas 30. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	20
2004/C 217/38	Kohtuasi T-180/04: Przedsiębiorstwo Polmos Bialystock 25. mai 2004. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu	21
2004/C 217/39	Kohtuasi T-183/04: Hagi, mille Tokai Europe GmbH esitas 25. mail 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	21
2004/C 217/40	Kohtuasi T-185/04: 25. mail 2004 Lancôme Parfums et Beauté & Cie poolt Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu esitatud hagi	22
2004/C 217/41	Kohtuasi T-188/04: 24. mail 2004 Freixenet S.A. poolt Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu esitatud hagi	22

2004/C 217/42	Kohtuasi T-189/04: Hagi, mille esitas 24. mail 2004 Christian van der Haegen Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee vastu	23
2004/C 217/43	Kohtuasi T-192/04: Flex Equipos de Descanso, S.A. 28. mai 2004. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu	23
2004/C 217/44	Kohtuasi T-199/04: Hagi, mille esitas Gul Ahmed Textile Mills Ltd 28. mail 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon vastu	24
2004/C 217/45	Kohtuasi T-200/04: Hagi, mille esitas 28. mail 2004 Regione Autonoma della Sardegna Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	24
2004/C 217/46	Kohtuasi T-204/04: Hagi, mille Indorata-Servicos e Gestao Lda esitas 7. juunil 2004 Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu	25
2004/C 217/47	Kohtuasi T-205/04: Hagi, mille Alessandro Ianniello esitas 8. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	26
2004/C 217/48	Kohtuasi T-206/04: Fernando Rodrigues Carvalhais'i 7. juuni 2004. aasta (faks/e-post: 2. juuni 2004) hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid, joonised ja tööstusdisainilahendused) vastu	26
2004/C 217/49	Kohtuasi T-211/04: Hagi, mille Gibraltari valitsus esitas 9. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	27
2004/C 217/50	Kohtuasi T-214/04: Royal County of Berkshire Polo Club Ltd 8. juuni 2004 hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu	28
2004/C 217/51	Kohtuasi T-215/04: Hagi, mille Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik esitas 9. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	29
2004/C 217/52	Kohtuasi T-236/04: Hagi, mille Euroopa Keskkonnabüroo ja Stichting Natuur en Milieu esitasid 9. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	29
2004/C 217/53	Kohtuasi T-239/04: Itaalia Vabariigi 11. juuni 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	30
2004/C 217/54	Kohtuasi T-241/04: Hagi, mille Euroopa Keskkonnabüroo ja Stichting Natuur en Milieu esitasid 9. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	30
2004/C 217/55	Kohtuasi T-244/04: Elisabeth Saskia Smit'i 17. juuni 2004 hagi Europoli vastu	31
2004/C 217/56	Kohtuasi T-246/04: Hagi, mille Jacques Wunenburger esitas 17. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	31
2004/C 217/57	Kohtuasi T-247/04: Hagi, mille Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos ("ASEPROFAR") ja Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico, S.A. ("EDIFA") esitasid 17. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	32
2004/C 217/58	Kohtuasi T-248/04: Scania AB (Publ) 21. juuni 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	32

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülj
2004/C 217/59	Kohtuasi T-249/04: Hagi, mille esitas Philippe Combescot 21. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon vastu	33
2004/C 217/60	Kohtuasi T-250/04: Philippe Combescot' 21. juuni 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjon vastu	33
2004/C 217/61	Kohtuasi T-251/04: Kreeka Vabariigi 22. juuni 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	34
2004/C 217/62	Kohtuasi T-252/04: 18. juunil 2004 Caviar Anzali poolt algatatud hagi Siseturu ühtlustamisameti vastu	35
2004/C 217/63	Kohtuasi T-256/04: Hagi, mille Mundipharma AG esitas 28. juunil 2004 Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu	35
2004/C 217/64	Kohtuasi T-260/04: Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarie'n (CESTAS) 23. juuni 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	36
2004/C 217/65	Kohtuasi T-266/04: Hispaania Kuningriigi 1. juuli 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	36
2004/C 217/66	Kohtuasi T-268/04: Hagi, mille Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa esitas 28. juunil 2004 Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu	37
2004/C 217/67	Kohtuasi T-269/04: IDOM, S.A. 29. juuni 2004. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu	38
2004/C 217/68	Kohtuasja T-304/99 registrist kustutamine	38
2004/C 217/69	Kohtuasja nr T-69/02 registrist kustutamine	38
2004/C 217/70	Kohtuasja nr T-249/03 registrist kustutamine	38

II *Ettevalmistavad aktid*

.....

III *Teatised*

2004/C 217/71	Euroopa Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 201, 7.8.2004	39
---------------	--	----

I

(Teave)

KOHUS

KOHUS

EUROOPA KOHTU

(suurkoda)

29. juuni 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-486/01: *Front national v. Euroopa Parlament* ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 29 lõike 1 kohane fraktsiooni moodustamise avaldus — Poliitiliste vaadete sarnasuse puudumine — TDI fraktsiooni tagasiulatuva jõuga laialisaatmine — Vastuapellatsioon — EÜ asutamislepingu artikli 230 neljanda lõike tõlgendamine — “Otseselt ja isiklikult” füüsilist või juriidilist isikut puudutava otsuse mõiste — Liikmesriigi erakonna esitatud hagi vastuvõetamatus)

(2004/C 217/01)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Kohtuasjas C-486/01, *Front national*, asukohaga Saint-Cloud (Prantsusmaa), keda esindasid advokaat F. Wagner ja advokaat V. de Poulpique de Brescanvel, hageja, mille eesmärgiks on apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (kolmas laiendatud koda) 2. oktoobri 2001. aasta otsuse peale kohtuasjades: T-222/99, T-327/99 ja T-329/99: *Martinez jt v. parlament*, [2001] EKL, lk II-2823, millega taotletakse nimetatud kohtuotsuse tühistamist, teine menetlusosaline: Euroopa Parlament, keda esindasid G. Garzón Clariana, J. Schoo ja H. Krück, on Euroopa Kohus (suurkoda) koosseisus: president V. Skouris, kodade esimehed P. Jann, C. W. A. Timmermans (ettekandja), A. Rosas, J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja R. Silva de Lapuerta kohtujurist D. Ruiz-Jarabo Colomer, kohtusekretär vanemametnik M. Múgica Arzamendi, teinud 29. juunil 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 2. oktoobri 2001. aasta otsus kohtuasjas T-222/99, T-327/99 ja T-329/99: *Martinez jt v. parlament* selles osas, mis tunnistab *Front national*'i hagi (kohtuasi T-327/99) vastuvõetavaks;

2) jätta *Front national*'i hagi, millega paluti tühistada Euroopa Parlamendi 14. septembri 1999. aasta otsus kodukorra artikli 29

esimese lõike tõlgendamise ja “*Groupe technique des députés indépendants (TDI) – Groupe mixte*” tagasiulatuva jõuga laiali saatmise kohta kui vastuvõetamatu rahuldamata;

3) jätta *Front national*'i apellatsioonkaebus käesoleva resolutiivosa punktis 1 mainitud kohtuotsuse peale läbi vaatamata;

4) jätta *Front national*'i kanda Euroopa Parlamendi kohtukulud nii käesolevas asjas kui ka ajutiste meetmete kohaldamise menetluses.

⁽¹⁾ EÜT C 84, 6.4.2002.

EUROOPA KOHTU OTSUS

(teine koda)

8. juuli 2004

liidetud kohtuasjades C-502/01 ja C-31/02 (*Sozialgericht Hannover*'i ja *Sozialgericht Aachen*'i eelotsusetaotlus): *Silke Gaumain-Cerri versus Kaufmännische Krankenkasse – Pflegekasse ning Maria Barth versus Landesversicherungsanstalt* ⁽¹⁾

(Sotsiaalkindlustus — Töötajate vaba liikumine — EÜ asutamisleping — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Hooldamisvajaduse riski katmiseks mõeldud hüvitised — Hooldamist vajavat isikut abistava kolmanda isiku vanaduskindlustuse sissemaksete katmine hooldamiskindlustuse poolt)

(2004/C 217/02)

(Kohtumenetluse keel: saksa keel)

(Eisialgne tõlge; ametlik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite kogumikus)

Liidetud kohtuasjades C-502/01 ja C-31/02, mille eesmärgiks on Euroopa Kohtule EÜ asutamislepingu artikli 234 alusel *Sozialgericht Hannover*'i ja *Sozialgericht Aachen*'i (Saksamaa) poolt

EUROOPA KOHTU

(täiskogu)

29. juuni 2004

aasta otsus kohtuasjas C-110/02: Euroopa Ühenduste
Komisjon v. Euroopa Liidu Nõukogu ⁽¹⁾

(Portugali valitsuse abi seakasvatajatele — Abi, millega võimaldatakse ühisturuga kokkusobimatuks tunnistatud abi tagasimaksmist — Nõukogu otsus, millega tunnistatakse selline abi ühisturuga kokkusobivaks — Ebaseaduslikkus — EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kolmas lõik)

(2004/C 217/03)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

1. Hüvitis, mille korral hooldamiskindlustuse andja võtab kolmanda isiku, kes hooldab hooldamist vajavat isikut tema kodus, vanaduskindlustuse sissemaksed enda kanda, kujutab põhikohtuasjades esinevatel tingimustel endast hooldamist vajava isiku ravikindlustushüvitist, mille suhtes kohaldatakse nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrust (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 muudetud ja kaasajastatud redaktsiooni (EÜT 1997, L 28, lk 1) tõlgendamiseks, on Euroopa Kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermanns ja kohtunikud J.-P. Puissochet (ettekandja), R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric, kohtujurist A. Tizzano, kohtusekretär R. Grass, 8. juulil 2004 teinud otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

2. Mis puudutab taolisi hüvitisi nagu Saksamaa hooldamiskindlustuse hüvitised, mis on põhikohtuasjades antud pädeva riigi territooriumil elavale kindlustatule või teise liikmesriigi territooriumil elavale ja töötaja perekonnaliikmena kindlustatud isikule, välis-tavad EÜ asutamisleping ja eriti selle artikkel 17, nagu ka määrus nr 1408/71 võimaluse, et nende hüvitiste saajat hooldava kolmanda isiku rolli täitva liikmesriigi kodaniku vanaduskindlustuse sissemaksete katmisest keeldutakse põhjendusel, et nimetatud kolmas isik või hüvitise saaja ei ela pädevas riigis, vaid mõnes muus liikmesriigis.

Kohtuasjas C-110/02 Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad F. Santaolalla Gadea, D. Triantafyllou ja V. Di Bucci versus Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad J. Carbery ja F. Florindo Gijón, keda toetasid Portugali Vabariik, esindajad L. Fernandes, I. Palma ja Prantsuse Vabariik, esindajad G. de Bergues, F. Million, mille esemeks oli nõukogu 21. jaanuari 2002. aasta otsuse 2002/114/EÜ, millega lubatakse Portugali Vabariigil anda abi 1994. ja 1998. aasta meetmetest abi saanud Portugali seakasvatajatele (EÜT L 43, lk 18), tühistamine, on Euroopa Kohus (täiskoda), koosseisus: president V. Skouris, kodade esimehed P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud A. La Pergola ja R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja K. Lenaerts (ettekandja); kohtujurist F. G. Jacobs, kohtusekretär R. Grass, teinud 29. juunil 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) nõukogu 21. jaanuari 2002. aasta otsus 2002/114/EÜ, millega lubatakse Portugali Vabariigil anda abi 1994. ja 1998. aasta meetmetest abi saanud Portugali seakasvatajatele, tühistada;

2) kohtukulud jätta Euroopa Liidu Nõukogu kanda;

3) Portugali Vabariik ja Prantsuse Vabariik kannavad oma kohtukulud.

⁽¹⁾ EÜT C 84, 6.4.2002.
EÜT C 109, 4.5.2002.

⁽¹⁾ EÜT C 131, 1.6.2002.

EUROOPA KOHTU

(kolmas koda)

24. juuni 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-269/02: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiivi 98/24/EÜ ülevõtmiskohustuse ettenähtud tähtsaja jooksul täitmata jätmine — Töötajate tervise ja ohutuse kaitse — Keemiliste mõjuritega seotud ohud tööl)

(2004/C 217/04)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

(Esialgne tõlge; ametlik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite kogumikus)

Kohtuasjas C-269/02, Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja D. Martin) versus Prantsuse Vabariik (esindajad G. de Bergues ja C. Lemaire ning C. Bergeot-Nunes), mille esemeks on tuvastada, et Prantsuse Vabariik on rikkunud direktiivist tulenevaid kohustusi, kui ta on jätnud nõukogu 7. aprilli 1998. aasta direktiivi 98/24/EÜ töötajate tervise ja ohutuse kaitse kohta keemiliste mõjuritega seotud ohtude eest tööl (neljateistkümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (EÜT L 131, lk 11) siseriiklikku õigusesse ülevõtmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu võtmata või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, Euroopa Kohus (kolmas koda), koosseisus: koja esimees A. Rosas, kohtunikud R. Schintgen ja K. Schiemann (ettekandja); kohtujurist: A. Tizzano, kohtusekretär: R. Grass, on teinud 24. juunil 2004 kohtuotsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) Nõukogu 7. aprilli 1998. aasta direktiivi 98/24/EÜ töötajate tervise ja ohutuse kaitse kohta keemiliste mõjuritega seotud ohtude eest tööl (neljateistkümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) siseriiklikku õigusesse ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme mitte vastu võttes või vähemalt neist komisjonile mitte teatades on Prantsuse Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

2) Jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

⁽¹⁾ EÜT C 219 14.9.2002.

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

1. juuli 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-295/02 (Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht'i eelotsusetaotlus): Gisela Gerken v. Amt für Agrarstruktur Verden ⁽¹⁾

(Ühine põllumajanduspoliitika — Ühenduse teatavate toetus-kavade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem — Määrused (EMÜ) nr 3887/92 ja (EÜ) nr 2419/2001 — Loomapidamis-toetuse taotlus — Eeskirjade eiramine — Abisumma vähendamise — Määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 2 lõige 2 — Kergema sätte tagasiulatuv rakendamine)

(2004/C 217/05)

(Kohtuasja menetluse keel: saksa keel)

(Esialgne tõlge; lõplik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite kogumikus)

Kohtuasjas C-295/02, mille esemeks oli Euroopa Kohtule EÜ asutamislepingu artikli 234 alusel Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht'i (Saksamaa) poolt esitatud eelotsusetaotlus nimetatud kohtus pooleliolevas asjas, mille poolteks on Gisela Gerken ja Amt für Agrarstruktur Verden, komisjoni 23. detsembri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 3887/92, milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad ühenduse teatavate toetus-kavade ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi kohaldamiseks (EÜT L 391, lk 36), artikli 10 lõike 2 punkti a, komisjoni 11. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 2419/2001, milles sätestatakse nõukogu määrusega (EMÜ) nr 3508/92 kehtestatud teatavate ühenduse toetus-kavade ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 327, lk 11), artiklite 44, 53 ja 54 ning nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, lk 1) artikli 2 lõike 2 tõlgendamiseks on Euroopa Kohus (teine koda) koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken (ettekandja) ja N. Colneric, kohtujurist: P. Léger, kohtusekretär: M.-F. Contet teinud 1. juulil 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta artikli 2 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et loomapidamistoetuse taotluse korral, mille suhtes kohaldatakse *ratione temporis* komisjoni 23. detsembri 1992. aasta määrust (EMÜ) nr 3887/92, milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad ühenduse teatavate toetus-kavade ühtse haldus- ja

kontrollisüsteemi kohaldamiseks, ja mille puhul on kohaldatud karistust eeskirjade eiramise tõttu nimetatud määruse artikli 10 lõike 2 punkti a alusel, peavad pädevad asutused komisjoni 11. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 2419/2001, millega sätestatakse nõukogu määrusega (EMÜ) nr 3508/92 kehtestatud teatavate ühenduse toetuskavade ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad, artikli 44 lõiget 1 kohaldama tagasiulatuvalt põhjendusel, et need määruse nr 2419/2001 sätted on vaadeldava tegevuse suhtes kergemad.

(¹) EÜT C 261, 26.10.2002.

EUROOPA KOHTU

(kolmas koda)

1. juuli 2004. aasta otsus

liidetud kohtuasjades C-361/02 ja C-362/02 (Dioikitiko Efeteio Peiraios eelotsusetaotlus): Kreeka Vabariik v. Nikolaos Tsapalos ja Konstantinos Diamantakis (¹)

(Direktiiv 76/308/EMÜ — Vastastikune abi tollimaksude sissenõudmisel — Kohalduvus nõuetele, mis on tekkinud enne direktiivi jõustumist)

(2004/C 217/06)

(Kohtuasja menetluse keel: kreeka keel)

(Esialgne tõlge; lõplik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite kogumikus)

Liidetud kohtuasjades C-361/02 ja C-362/02, mille esemeks oli Euroopa Kohtule EÜ asutamislepingu artikli 234 alusel Dioikitiko Efeteio Peiraios (Kreeka) poolt esitatud eelotsusetaotlus nimetatud kohtus poolleiolevates asjades, mille poolteks on Kreeka Vabariik ja Nikolaos Tsapalos (C-361/02), nõukogu 15. märtsi 1976. aasta direktiivi 76/308/EMÜ vastastikuse abi kohta Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi rahastamissüsteemi kuuluvatest meetmetest tulenevate nõuete ning põllumajandusmaksude ja tollimaksude sissenõudmisel (EÜT L 73, lk 18), muudetud aktiga Austria Vabariigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi ühinemistingimuste ja asutamislepingutes tehtavate muudatuste kohta (EÜT 1994, C 241, lk 21), artikli 1 tõlgendamiseks on Euroopa Kohus (kolmas koda) koosseisus: koja esimees A. Rosas, kohtunikud R. Schintgen (ettekandja) ja N. Colneric, kohtujurist J. Kokott, kohtusekretär M. Múgica Arzamendi, teinud 1. juulil 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

Nõukogu 15. märtsi 1976. aasta direktiivi 76/308/EMÜ vastastikuse abi kohta Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi rahastamissüsteemi kuuluvatest meetmetest tulenevate nõuete ning põllumajandusmaksude ja tollimaksude sissenõudmisel (EÜT L 73, lk 18), muudetud aktiga Austria Vabariigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi ühinemistingimuste ja asutamislepingutes tehtavate muudatuste kohta tuleb tõlgendada nii, et seda kohaldatakse tollinõuete suhtes, mis on liikmesriigis tekkinud ja mille kohta see liikmesriik on väljastanud juriidilise dokumendi enne kui direktiiv on jõustunud teises liikmesriigis, kus asub asutus, kellelt abi taotleti.

(¹) EÜT C 305, 7.12.2002.

EUROOPA KOHTU OTSUS

(neljas koda)

8. juuli 2004

kohtuasjas C-27/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiiv 91/271/EMÜ — Otsus 93/481/EMÜ — Asulareovee kogumine ja puhastamine — Ettenähtud tähtajal üle võtmata jätmine)

(2004/C 217/07)

(Kohtuasja menetluse keel: hollandi keel)

(Esialgne tõlge; lõplik tõlge avaldatakse "Euroopa Kohtu lahendite kogumikus")

Kohtuasjas C-27/03, Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Valero Jordana ja van Beek) versus Belgia Kuningriik (esindaja: A. Snoecx, keda abistas A. Cornet), mille esemeks on tuvastada, et kuivõrd Belgia Kuningriik ei võtnud vastu õigus- ja haldusnorme, mis on vajalikud nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta (EÜT L 135, lk 40) artiklite 3, 5 ja 17 – viimane koostoimes artiklitega 3 ja 4 – ning samuti komisjoni 28. juuli 1993. aasta otsuse 93/481/EMÜ, mis käsitleb nõukogu direktiivi 91/271/EMÜ artikliga 17 ettenähtud riiklike kavade aruande vorme (EÜT L 226, lk 23), täielikuks kehtima hakkamiseks, rikkus see liikmesriik nimetatud direktiivist ja otsusest tulenevaid kohustusi, Euroopa Kohus (neljas koda), koosseisus koja esimees J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud J.-P. Puissochet ja F. Macken (ettekandja), kohtujurist F. G. Jacobs, kohtusekretär R. Grass, on 8. juulil 2004. aastal teinud otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) Jättes vastu võtmata õigus- ja haldusnormid, mis on vajalikud nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ asula-reovee puhastamise kohta artiklite 3, 5 ja 17 – viimane koostoimes artiklitega 3 ja 4 – ning samuti komisjoni 28. juuli 1993. aasta otsuse 93/481/EMÜ, mis käsitleb nõukogu direktiivi 91/271/EMÜ artikliga 17 ettenähtud riiklike kavade aruande vorme, täielikuks kehtima hakkamiseks, rikkus see liikmesriik nii EÜ asutamislepingu artiklist 226 kui nimetatud direktiivist ja otsusest tulenevaid kohustusi.

2) Jätta kohtukulud Belgia Kuningriigi kanda.

(¹) ELT C 70, 22.3.2003.

EUROOPA KOHTU OTSUS

(kolmas koda)

1. juuli 2004

kohtuasjas C-65/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ asutamislepingu artiklid 12, 149 ja 150 — Teises liikmesriigis väljastatud keskhariidust tõendavad dokumendid — Kõrghariidusele juurdepääs)

(2004/C 217/08)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Kohtuasjas C-65/03, Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: D. Martin) versus Belgia Kuningriik (esindaja: A. Snoecx), mille eesmärgiks on tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei võtnud vajalikke meetmeid, et teistes liikmesriikides väljastatud keskhariidust tõendavate dokumentide omanikel oleks juurdepääs Belgia prantsuskeelses kogukonnas (edaspidi "prantsuskeelne kogukond") antavale kõrghariidusele samadel tingimustel kui *certificat d'enseignement secondaire supérieur* (kõrgema keskhariiduse tunnistuse) (CESS) omanikel, siis on Belgia Kuningriik rikkunud EÜ asutamislepingu artiklitest 12, 149 ja 150 tulenevaid kohustusi, Euroopa Kohus (kolmas koda), koosseisus koja esimees A. Rosas, kohtunikud R. Schintgen ja N. Colneric (ettekandja), kohtujurist: C. Stix-Hackl, kohtusekretär: R. Grass, on 1. juuli 2004 teinud otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) kuna Belgia Kuningriik ei võtnud vajalikke meetmeid, et teistes liikmesriikides väljastatud keskhariidust tõendavate dokumentide omanikel oleks juurdepääs Belgia prantsuskeelses kogukonnas antavale kõrghariidusele samadel tingimustel kui *certificat d'enseignement secondaire supérieur* (kõrgema keskhariiduse tunnistuse) (CESS) omanikel, siis on Belgia Kuningriik rikkunud EÜ asutamislepingu artiklist 12 koostoimes artiklitega 149 ja 150 tulenevaid kohustusi.

1) jätta kohtukulud Belgia Kuningriigi kanda.

(¹) ELT C 83, 5.4.2003.

EUROOPA KOHTU OTSUS

(neljas koda)

8. juuli 2004

kohtuasjas C-127/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Trendsoft (Irl) Ltd (¹)

(Vahekohtuklausel — Enammakstud summa tagasimaksmine — Viivis — Tagaseljaotsus)

(2004/C 217/09)

(Kohtumenetluse keel: inglise keel)

(Eisialgne tõlge; ametlik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite kogumikus)

Kohtuasjas C-127/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad L. Flynn ja C. Giolito) versus Trendsoft (Irl) Ltd (asukoht Dublin, Iirimaa), mille eesmärgiks oli EÜ asutamislepingu artikli 238 alusel esitatud Euroopa Ühenduste Komisjoni hagi lepingu nr EP 23697 täitmisel komisjoni poolt kostjale üle kantud 21 303 euro ja viivise sissenõudmiseks, on Euroopa Kohus (neljas koda), koosseisus: koja esimees J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud F. Macken (ettekandja) ja K. Lenaerts, kohtujurist: M. Poiares Maduro, kohtusekretär: R. Grass, teinud 8. juunil 2004 kohtuotsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. välja mõista Trendsoft (Irl) Ltd-lt Euroopa Ühenduste Komisjoni kasuks põhisumma 21 303 eurot ja viivis, mille määr on

— 6,09 % aastas alates 31. augustist 2000 kuni 31. detsembrini 2002;

— 8 % aastas alates 1. jaanuarist 2003 kuni käesoleva otsuse kuupäevani;

— aastamäär, mida kohaldatakse vastavalt Iiri õigusele, s.o vastavalt 1840. aasta Debtors (Ireland) Act'i artiklile 26 (1981. aasta Courts Act'i artikli 20 alusel õigusakti "Courts Act, 1981 (Interest on Judgement Debts) Order, 1989" punktiga 3 muudetud redaktsioonis) piirmääras 8,09 % aastas alates käesoleva otsuse kuupäevast.

2. jätta kohtukulud Trendsoft (Irl) Ltd kanda.

(¹) ELT C 112, 10.5.2003.

EUROOPA KOHTU

(viies koda)

22. juuni 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-155/03: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Prantsuse Vabariik ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2000/70/EMÜ — Inimverd või inimese vereplasmast saadud püsiaineid sisaldavad meditsiiniseadmed — Ülevõtmata jätmine)

(2004/C 217/10)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Kohtuasjas C-155/03, Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad B. Stromsky ja R. Amorosi), versus Prantsuse Vabariik (esindajad G. De Bergues ja C. Bergeot-Nunes), mille esemeks oli tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei võtnud vastu vajalikke õigus- ja haldusnorme täitmaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2000 direktiivi 2000/70/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/42/EMÜ inimverest või inimese vereplasmast saadud püsiaineid sisaldavate meditsiiniseadmete suhtes (EÜT L 313, lk 22), või vähemalt ei teatanud sellest viivitamata komisjonile, siis on see liikmesriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi, on Euroopa Kohus (viies koda) koosseisus: koja esimees C. Gulmann, kohtunikud A. La Pergola (ettekandja) ja S. von Bahr; kohtujurist D. Ruiz-Jarabo Colomer, kohtusekretär R. Grass, teinud 22. juunil 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) kuna Prantsuse Vabariik jättis vastu võtmata vajalikud õigus- ja haldusnormid täitmaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2000 direktiivi 2000/70/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/42/EMÜ inimverest või inimese vereplasmast saadud püsiaineid sisaldavate meditsiiniseadmete suhtes, rikkus see liikmesriik selle direktiivi artiklist 2 tulenevaid kohustusi;

2) jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 171, 19.7.2003.

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

8. juuli 2004.

aasta otsus kohtuasjas C-166/03: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Prantsuse Vabariik ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ asutamislepingu artikkel 28 — Väärismetallesemete turustamine — Nimetused “kuld” ja “kullasulam”)

(2004/C 217/11)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Kohtuasjas C-166/03 Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja B. Stromsky, versus Prantsuse Vabariik, esindajad G. de Bergues ja F. Million, mille esemeks oli tuvastada, et määrates prooviga 750 väärismetalltoodete nimetuseks “kuld”, samal ajal kui prooviga 375 või 585 väärismetalltoodete nimetuseks on “kullasulam”, on Prantsuse Vabariik rikkunud EÜ asutamislepingu artiklist 28 tulenevaid kohustusi, on Euroopa Kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (ettekandja) R. Schintgen ja N. Colneric; kohtujurist: F. G. Jacobs, kohtusekretär: R. Grass, teinud 8. juulil 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) Määrates prooviga 750 väärismetalltoodete puhul kasutatavaks nimetuseks “kuld” samal ajal kui prooviga 375 või 585 väärismetalltoodete kannavad nimetust “kullasulam”, on Prantsuse Vabariik jätnud täitmata EÜ asutamislepingu artiklist 28 tulenevaid kohustusi.

2) Jätta kulud Prantsuse Vabariigi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 135, 7.6.2003.

EUROOPA KOHTU

(esimene koda)

1. juuli 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-169/03 (Regeringsrätten'i eelotsusetaotlus):
Florian W. Wallentin v. Riksskatteverket ⁽¹⁾,

(Isikute vaba liikumine — Töötajad — Tulumaks — Ühes liikmesriigis oma sissetulekust väikese osa saava ja teises liikmesriigis elava maksumaksja osaline maksukohustus)

(2004/C 217/12)

(Kohtuasja menetluse keel: rootsi keel)

(Esialgne tõlge; lõplik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite kogumikus)

Kohtuasjas C-169/03, mille esemeks oli Euroopa Kohtule EÜ asutamislepingu artikli 234 alusel Regeringsrätten'i (Rootsi) poolt esitatud eelotsusetaotlus nimetatud kohtus pooleliolevas asjas järgmiste poolte vahel: Florian W. Wallentin ja Riksskatteverket, EÜ asutamislepingu artikli 39 tõlgendamiseks, on Euroopa Kohus (esimene koda), koosseisus: koja esimees M. P. Jann (ettekandja), kohtunikud A. La Pergola ja S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja M. K. Lenaerts; kohtujurist, P. Léger, kohtusekretär, R. Grass, teinud 1. juulil 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

EÜ asutamislepingu artikliga 39 on vastuolus liikmesriigi seadus, mis sätestab, et füüsilisi isikuid, kes ei ole selle liikmesriigi maksuresidendid, kuid saavad seal tehtava töö eest tulu,

- maksustatakse kinnipidamisele kuuluva tulumaksuga, mille suhtes ei ole baasmäära mahaarvamine ega muud isiklikest asjaoludest tulenevad mahaarvamised ega maksuvähendused lubatud,
- samas kui selles riigis elaval maksumaksjal on üldise maksustamise raames õigus selles riigis ja välismaal saadud tulult taolisi mahaarvamisi või maksuvähendusi teha,
- juhul, kui isikud, kes on maksustava riigi mitteresidendid, saavad oma tegelikust elukohariigist vaid maksustamisele mittekuuluvat tulu.

⁽¹⁾ ELT C 158, 5.7.2003.

EUROOPA KOHTU OTSUS

(esimene koda)

8. juuli 2004

kohtuasjas C-214/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus
Austria Vabariik ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 88/609/EMÜ — Õhusaaste — Suured põletusseadmed)

(2004/C 217/13)

(Kohtumenetluse keel: saksa keel)

(Esialgne tõlge; ametlik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite kogumikus)

Kohtuasjas C-214/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad J. C. Schieferer ja G. Valero Jordana) versus Austria Vabariik (esindajad H. Dossi ja E. Riedl), mille esemeks oli tuvastada, et Austria Vabariik on rikkunud direktiivist tulenevaid kohustusi, kui ta on jätnud korrektselt üle võtmata nõukogu 24. novembri 1988. aasta direktiivi 88/609/EMÜ teatavate suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete piiramise kohta (EÜT L 336, lk 1) (nõukogu 15. detsembri 1994. aasta direktiiviga 94/66/EÜ (EÜT L 337, lk 83) muudetud redaktsioonis), on Euroopa Kohus (esimene koda), koosseisus: koja eesistuja P. Jann, kohtunikud A. Rosas, A. La Pergola, R. Silva de Lapuerta (ettekandja) ja K. Lenaerts; kohtujurist: M. Poiares Maduro, kohtusekretär: R. Grass, teinud 8. juulil 2004 kohtuotsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Austria Vabariik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 24. novembri 1988. aasta direktiivi 88/609/EMÜ teatavate suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete piiramise kohta (nõukogu 15. detsembri 1994. aasta direktiiviga 94/66/EÜ muudetud redaktsioonis) artikli 2 punktides 6, 8, 9 ja 10, artikli 4 lõikest 1 koostoimes III–VII lisaga ning artikli 9 lõigetest 2 ja 3, sellega, et ta
 - andis Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen'i (aurukatelde puhul õhusaaste piiramist käsitlev määrus) § 22 lõikes 1, mis reguleerib õhukvaliteedi säilitamist katelde puhul, mõistete "mitmekütusepõletusseadis" määratluse, mis lahkneb direktiivi artikli 2 punktis 8 esitatud määratlusest,
 - ei võtnud oma asjakohastes siseriiklikes õigusaktides – Luftreinhaltegesetz für Kesselanlagen'is (aurukatelde puhul õhusaaste piiramist käsitlev seadus) ja Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen'is – üle direktiivi artikli 2 punktides 9 ja 10 esitatud mõistete "uus seade" ja "olemasolev seade" määratlusi,

- võttis asjakohastes õhukvaliteedi säilitamist käsitlevates õigusaktides ebatäielikult üle vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide ja tolmu heitkoguste piirväärtused, mis on ette nähtud direktiivi artikli 4 lõikes 1 ja III–VII lisas, eelkõige kõrvalekaldumise tõttu direktiivi artikli 2 punktis 6 esitatud mõiste “kiitus” määratlusest,
- ei võtnud Luftreinhaltgesetz für Kesselanlagen’is ja Luftreinhaltverordnung für Kesselanlagen’is korrektselt üle direktiivi artikli 9 lõikeid 2 ja 3, mis käsitlevad heitkoguse piirväärtuste arutamist mitmekiitusepõletusseadisega varustatud seadmete puhul, mis kasutavad oma tarbeks toornafta rafineerimisel tekkivaid destillatsioon- ja konversioonijääke üksi või koos muude kiitustega.

2. jätta kohtukulud Austria Vabariigi kanda.

(¹) ELT C 158, 5.7.2003.

EUROOPA KOHTU OTSUS

(neljas koda)

8. juuli 2004

kohtuasjas C-292/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Soome Vabariik (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Kasutuselt kõrvaldatud sõidukid — Direktiiv 2000/53/EÜ)

(2004/C 217/14)

(Kohtumenetluse keel: soome keel)

(Eisialgne tõlge; ametlik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite kogumikus)

Kohtuasjas C-292/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja M. Konstantinidis ja P. Aalto) versus Soome Vabariik (esindaja A. Guimaraes-Purokoski), mille esemeks oli tuvastada, et Soome Vabariik on rikkunud direktiivist tulenevaid kohustusi, kui ta on jätnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiivi 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta (EÜT L 269, lk 34) täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu võtmata või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, on Euroopa Kohus (neljas koda), koosseisus: koja esimees J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud F. Macken (ettekandja) ja K. Lenaerts, kohtujurist: M. Poiares Maduro, kohtusekretär: R. Grass, teinud 8. juulil 2004 kohtuotsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. jättes vastu võtmata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiivi 2000/53/EÜ (kasutuselt kõrval-

datud sõidukite kohta) täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid, on Soome Vabariik rikkunud direktiivist tulenevaid kohustusi.

2. jätta kohtukulud Soome Vabariigi kanda.

(¹) ELT C 213, 6.9.2003.

EUROOPA KOHTU OTSUS

(kolmas koda)

1. juuli 2004

Kohtuasjas C-311/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 1999/44/EÜ — Ettenähtud tähtajaks direktiivi üle võtmata jätmise)

(2004/C 217/15)

(Menetluse keel: prantsuse keel)

(Eisialgne tõlge; lõplik tõlge avaldatakse “Euroopa Kohtu lahendite kogumikus”)

Kohtuasjas 311/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: D. Martin) versus Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues ja R. Loosli-Surrans), mille esemeks oli tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik jättis vastu võtmata vajalikud õigusnormid Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiivi 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta (EÜT L 171, lk 12) täitmiseks, rikkus ta nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi, tegi Euroopa Kohus (kolmas koda) koosseisus: koja esimees A. Rosas (ettekandja), kohtunikud R. Schintgen ja K. Schiemann, kohtujurist F. G. Jacobs, kohtusekretär R. Grass, 1. juulil 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Kuna Prantsuse Vabariik ei võtnud ettenähtud tähtaja jooksul vastu vajalikke õigusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiivi 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta täitmiseks, rikkus ta nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi.

2. Jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

(¹) ELT C 213, 6.9.2003.

EUROOPA KOHTU OTSUS

(kolmas koda)

1. juuli 2004

kohtuasjas C-331/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus
Prantsuse Vabariik ⁽¹⁾

*(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2000/53/EÜ
— Ettenähtud tähtajal üle võtmata jätmise)*

(2004/C 217/16)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse keel)

*(Esialgne tõlge; ametlik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite
kogumikus)*

Kohtuasjas C-331/03, Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad M. Konstantinidis ja F. Simonetti) versus Prantsuse Vabariik (esindajad G. de Bergues ja E. Puisais), mille esemeks on tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme, et viia oma seadusandlus kooskõlla Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiiviga 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta, või vähemalt ei ole sellest viivitamata komisjonile teatanud, rikkus nimetatud liikmesriik sellest direktiivist tulenevaid kohustusi, on Euroopa Kohus (kolmas koda), koosseisus koja esimees J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud F. Macken (ettekandja) ja K. Lenaerts, kohtujurist M. Poiares Maduro, kohtusekretär R. Grass, 1. juulil 2004. aastal teinud otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) kuna Prantsuse Vabariik ei ole ettenähtud tähtajal vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme, et viia oma seadusandlus kooskõlla Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiiviga 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta, rikkus nimetatud liikmesriik sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

2) jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 213, 6.9.2003.

EUROOPA KOHTU OTSUS

(neljas koda)

8. juuli 2004

kohtuasjas C-389/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus
Belgia Kuningriik ⁽¹⁾

*(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiivi 1999/74/EÜ
üle võtmata jätmise)*

(2004/C 217/17)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse keel)

*(Esialgne tõlge; ametlik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite
kogumikus)*

Kohtuasjas C-389/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja A. Bordes) versus Belgia Kuningriik (esindaja E. Dominkovits), mille esemeks oli tuvastada, et Belgia Kuningriik on rikkunud direktiivist tulenevaid kohustusi, kui ta on jätnud nõukogu 19. juuli 1999. aasta direktiivi 1999/74/EÜ, millega sätestatakse munakanade kaitse miinimumnõuded (EÜT L 203, lk 53), täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu võtmata või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, on Euroopa Kohus (neljas koda), koosseisus: koja esimees J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud F. Macken (ettekandja) ja K. Lenaerts, kohtujurist: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kohtusekretär: R. Grass, teinud 8. juulil 2004 kohtuotsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. jättes vastu võtmata nõukogu 19. juuli 1999. aasta direktiivi 1999/74/EÜ, millega sätestatakse munakanade kaitse miinimumnõuded, täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid, on Belgia Kuningriik rikkunud direktiivist tulenevaid kohustusi.

2. jätta kohtukulud Belgia Kuningriigi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 251, 18.10.2003.

EUROOPA KOHTU OTSUS

(neljas koda)

8. juuli 2004

EUROOPA KOHTU

(neljas koda)

1. juuli 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-400/03 (tribunal d'instance du VII⁽¹⁾ arrondissement de Paris' eelotsusetaotlus): Waterman SAS versus Directeur général des douanes et droit indirects

(Ühine tollitariifistik — Koondnomenklatuur — Tariifirubriik — Sulepeade vutlarid)

(2004/C 217/18)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

(Esialgne tõlge; ametlik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite kogumikus)

Kohtuasjas C-400/03, mille esemeks on Euroopa Kohtule EÜ asutamislepingu artikli 234 alusel tribunal d'instance du VII⁽¹⁾ arrondissement de Paris' (Prantsusmaa) poolt esitatud eelotsusetaotlus nimetatud kohtus pooleliolevas asjas järgmiste poolte vahel: Waterman SAS, endine Waterman SA, ja Directeur général des douanes et droit indirects, et tõlgendada komisjoni teatise pealkirjaga "Euroopa Ühenduste koondnomenklatuuri selgitavad märkused" (EÜT 2000, C 199, lk 1) sisalduvate koondnomenklatuuri alamrubriikide 4202 12 11 ja 4202 12 19 selgitavate märkuste vastavust nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT 1987, L 256, lk 1), muudetud komisjoni 13. oktoobri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2263/2000, I lisas sätestatud ühise tollitariifistiku koodnomenklatuuriga, on Euroopa Kohus (neljas koda), koosseisus: koja esimees J. N. Cunha Rodrigues ja kohtunikud J.-P. Puissochet ja K. Lenaerts (ettekandja), kohtujurist C. Stix-Hackl, kohtusekretär L. Hewlett (vanemametnik), 8. juulil 2004 teinud otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

Esitatud küsimuse käsitlemisel ei ilmnenud midagi sellist, mis mõjutaks komisjoni teatise pealkirjaga "Euroopa Ühenduste koondnomenklatuuri selgitavad märkused" (EÜT 2000, C 199, lk 1) sisalduvate koondnomenklatuuri alamrubriikide 4202 12 11 ja 4202 12 19 kehtivust.

⁽¹⁾ ELT C 275, 15.11.2003.

kohtuasjas C-448/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiivi 98/44 ülevõtmata jätmine)

(2004/C 217/19)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Kohtuasjas C-448/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja K. Banks) versus Prantsuse Vabariik (esindajad G. de Bergues ja A. Bodard-Hermant), mille esemeks on tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 1998 direktiivi nr 98/44/EÜ biotehnoloogia-leiutiste õiguskaitse kohta järgmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole eespool nimetatud normidest komisjonile teatanud, siis on ta rikkunud nimetatud direktiivi artiklist 15 tulenevaid kohustusi, on Euroopa Kohus (neljas koda), koosseisus: koja esimees J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud J.-P. Puissochet, F. Macken (ettekandja); kohtujurist F. G. Jacobs, kohtusekretär R. Grass, teinud 1. juulil 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) kuna Prantsuse Vabariik ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 1998 direktiivi nr 98/44/EÜ biotehnoloogia-leiutiste õiguskaitse kohta järgmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme, siis on ta rikkunud nimetatud direktiivi artiklist 15 tulenevaid kohustusi;

2) jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 289, 29.11.2003.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda 22. aprilli 2004. aasta määrusega kohtuasjas Acquedotto De Ferrari Galliera s.p.a. v. Provincia di Genoa jt

(Kohtuasi C-241/04)

(2004/C 217/20)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda 22. aprilli 2004. aasta määrusega otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Acquedotto De Ferrari Galliera s.p.a. v. Provincia di Genoa jt, mis saabus kohtukantseleisse 8. juunil 2004.

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

- Kas Euroopa Kohtu 7. detsembri 2000. aasta otsuses kohtuasjas C-324/98: Telaustria antud tõlgendus EÜ asutamislepingu artiklitele 12, 28, 43, 49 ja 86 on kehtiv ja siseriiklikule kohtunikule siduv isegi juhul, kui puudub võimalik või tegelik kodakondsusel põhineva diskrimineerimise oht?
- Kas EÜ asutamislepingu artiklid 12, 28, 43, 49 ja 86, nagu Euroopa Kohus neid tõlgendas 7. detsembri 2000. aasta otsuses kohtuasjas Telaustria, võimaldavad liikmesriikidel nende artiklitega kooskõlla viies võtta vastu üleminekusätted säilitamiseks avalike teenuste kontsessioonilepinguid, mis on sõlmitud ilma pakkumismenetlusest; kui vastus on jaatav, siis kui pikaks ajaks võib sellised sätted kehtestada?
- Kas EÜ asutamislepingu artikli 86 lõiget 2 võib tõlgendada nii, et see lubab teha erandi EÜ asutamislepingu artiklitest 12, 28, 43 ja 49 (nii nagu Euroopa Kohus tõlgendas neid 7. detsembri 2000. aasta otsuses kohtuasjas Telaustria seoses kohustusega sõlmida avalike teenuste kontsessioonilepinguid pakkumismenetluse teel), mis on üleminekuajal piiratud täpselt määratletud ja mõistlikes piirides teenuse osutamise lepingu sõlmimisega niivõrd, kuivõrd eelotsusetaotluse esitanud kohtus hindamisel olev olukord on niivõrd eripärane, et üldist majanduslikku huvi puudutava avaliku teenuse (nagu veevõrguteenused) kontsessioonilepingu sõlmimine pakkumismenetluse teel võib ohustada selle teenuse mõistliku aja jooksul elluviimist, rakendamist ja haldamist?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda 22. aprilli 2004. aasta määrusega kohtuasjas Acquedotto Nicolay s.p.a. v. Provincia di Genoa jt

(Kohtuasi C-242/04)

(2004/C 217/21)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda 22. aprilli 2004. aasta määrusega otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Acquedotto Nicolay s.p.a. v. Provincia di Genoa jt, mis saabus kohtukantseleisse 8. juunil 2004.

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

- Kas Euroopa Kohtu 7. detsembri 2000. aasta otsuses kohtuasjas C-324/98: Telaustria antud tõlgendus EÜ asutamislepingu artiklitele 12, 28, 43, 49 ja 86 on kehtiv ja siseriiklikule kohtunikule siduv isegi juhul, kui puudub võimalik või tegelik kodakondsusel põhineva diskrimineerimise oht?
- Kas EÜ asutamislepingu artiklid 12, 28, 43, 49 ja 86, nagu Euroopa Kohus neid tõlgendas 7. detsembri 2000. aasta otsuses kohtuasjas Telaustria, võimaldavad liikmesriikidel nende artiklitega kooskõlla viies võtta vastu üleminekusätted säilitamiseks avalike teenuste kontsessioonilepinguid, mis on sõlmitud ilma pakkumismenetlusest; kui vastus on jaatav, siis kui pikaks ajaks võib sellised sätted kehtestada?
- Kas EÜ asutamislepingu artikli 86 lõiget 2 võib tõlgendada nii, et see lubab teha erandi EÜ asutamislepingu artiklitest 12, 28, 43 ja 49 (nii nagu Euroopa Kohus tõlgendas neid 7. detsembri 2000. aasta otsuses kohtuasjas Telaustria seoses kohustusega sõlmida avalike teenuste kontsessioonilepinguid pakkumismenetluse teel), mis on üleminekuajal piiratud täpselt määratletud ja mõistlikes piirides teenuse osutamise lepingu sõlmimisega niivõrd, kuivõrd eelotsusetaotluse esitanud kohtus hindamisel olev olukord on niivõrd eripärane, et üldist majanduslikku huvi puudutava avaliku teenuse (nagu veevõrguteenused) kontsessioonilepingu sõlmimine pakkumismenetluse teel võib ohustada selle teenuse mõistliku aja jooksul elluviimist, rakendamist ja haldamist?

Eelotsusetaotlus, mille esitas College van Beroep voor het bedrijfsleven 28. mai 2004. aasta otsusega kohtuasjas Transport Maatschappij Traffic B.V. v. Staatssecretaris van Economische Zaken

(Kohtuasi C-247/04)

(2004/C 217/22)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud College van Beroep voor het bedrijfsleven'i 28. mai 2004. aasta otsusega otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Transport Maatschappij Traffic B.V. v. Staatssecretaris van Economische Zaken, mis saabus kohtukantseleisse 11. juunil 2004, järgmises küsimuses:

“Kas ühenduse tolliseadustiku⁽¹⁾ artiklis 236 sisalduv termin "seadusest tulenev" tähistab üksnes seda, kas ühenduse tolliseadustiku VII jaotise 2. peatükis sätestatud tollivõla tekkimise tingimused on täidetud või kas seadusel põhinev võlg saab tekkida ainult siis, kui puudub alus, sh ühenduse tolliseadustiku artikli 4 punktis 23 määratletud siseriiklikel kehtivatel õigusaktidel põhinev alus, tasumisele kuuluvate tollimaksude vaidlustamiseks?”

⁽¹⁾ EÜT L 302, 13.10.1992, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas College van Beroep voor het bedrijfsleven 9. juuni 2004. aasta otsusega kohtuasjas Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Kohtuasi C-248/04)

(2004/C 217/23)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud College van Beroep voor het bedrijfsleven'i eelotsusetaotluse 9. juuni 2004. aasta otsusega kohtuasjas Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, mis saabus kohtukantseleisse 11. juunil 2004.

College van Beroep voor het bedrijfsleven küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1) Juhul, kui C-suhkru maksustamisele ei kohaldu tollimaksuvabastuse sätestanud määruse (EMÜ) nr 1430/79⁽¹⁾ artiklit 13 asendav ühenduse tolliseadustiku artikkel 239, nii nagu ka kõnealuses kohtuasjas, kas siis nõukogu 30. juuni 1981.

aasta määrus (EMÜ) nr 1785/81⁽²⁾ suhkursektori turgude ühise korralduse kohta ja komisjoni 14. septembri 1981. aasta määrus (EMÜ) nr 2670/81,⁽³⁾ milles sätestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad kvooti ületava suhkrutoodangu kohta, on täielikult või osaliselt kehtetud, arvestades seda, et puudub võimalus võrdsusest tulenevatel alustel C-suhkru pealt tasutavaid tollimakse tagasi maksta või vähendada?

2) Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas õiguslik kohustus tasuda C-suhkru pealt tollimakse kaob või võib juhul, kui maksukohustuslasele ei saa ette heita pettust ega hooletust, mis võinuks aidata kaasa sellele, et eksportkaup on jäänud riigist välja viimata, ning muudatuste ja rikkumiste uurimiseks algatatud siseriikliku juurduse huvides pole maksukohustuslast juurdusest teavitatud, vastava liikmesriigi pädev organ ja/või komisjon vastavalt määruse (EMÜ) nr 2670/81 artiklile 3 otsustada mitte kohaldada C-suhkrule tollimaksu?

⁽¹⁾ EÜT L 175, 2.07.1979, lk 1

⁽²⁾ EÜT L 177, 14.09.1981, lk 4

⁽³⁾ EÜT L 262, 14.09.1981, lk 14

Hagi, mille esitas 14. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Prantsuse Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-255/04)

(2004/C 217/24)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 14. juunil 2004 hagi Prantsuse Vabariigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad E. Traversa ja A.-M. Rouchaud-Joët, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

— Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul tuvas-tada, et:

— seades teises liikmesriigis asutatud artistide vahendamise agentuuri litsentsi andmise tingimuseks huvi agentuuri tegutsemiseks vastavalt artistide vahendamise vajadus-tele;

— kehtestades töötaja presumptsiooni artisti suhtes, keda tema päritoluliikmesriigis, kus ta osutab tavaliselt sarna-seid teenuseid, tunnustatakse teenuste osutajana,

— on Prantsuse Vabariik rikkunud EÜ asutamislepingu artiklitest 43 ja 49 tulenevaid kohustusi, ning jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Teises liikmesriigis asuvate teenuste osutajatele, kellele ei ole nende päritoluriigis samadel tingimustel litsentsi väljastatud, litsentsi andmise kord on puhtalt mehhaaniline Prantsusmaal asuvatele teenuste osutajatele kohaldatava korra kohaldamine ning see ei võta arvesse päritolumaal juba esitatud põhjendusi ja antud tagatise. Sellistel tingimustel Prantsuse litsentsi andmise korra kohaldamine läheb asjaomaste artistide huvide kaitses kaugemale. Samuti annab tingimus agentuuri tegutsemiseks vastavalt artistide vahendamise vajadustele litsentside andmise või tühistamise eest vastutavale tööhõive ministerruumile täieliku otsustamisvabaduse välistada välismaine teenuste osutaja, kuna on olemas piisav arv Prantsusmaal litsentsi omavaid Prantsuse agentuure.

Töötaja presumptsioon artisti suhtes, keda tema päritoluliikmesriigis, kus ta osutab tavaliselt sarnaseid teenuseid, tunnustatakse teenuste osutajana, kujutab endast teenuste vaba liikumise piirangut osas, millega see keelustab või takistab teenuste osutaja tegevust, kes asub teises liikmesriigis, kus ta seaduslikult sarnaseid teenuseid osutab, ja läheb kaugemale selle aluseks olevate eesmärkide täitmisest. Muuhulgas on seda presumptsiooni väga raske ümber lükata ning sellel on tagajärjed mitte ainult sotsiaalkindlustussüsteemi, vaid samamoodi ka tasustatava puhkuse ja täiendava kogumispensionisüsteemi osas. Isegi kui see kohaldub ilma kohalike artiste ja teiste liikmesriikide artiste eristamata, siis kujutab presumptsioon endast sellist piirangut, mis takistab või muudab vähem atraktiivseks artistide tegevuse, kes asuvad liikmesriigis, kus nad seaduslikult sarnaseid teenuseid osutavad, ning mis on ebaproportsionaalne taotletava eesmärgiga.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Court of Appeal (Inglismaa ja Wales), Civil Division 15. juuni 2004. aasta määrusega kohtuasjades Michael Jason Clarke v. Frank Staddon Ltd ning J.C. Caulfield, C.F. Caulfield ja K.V. Barnes v. Marshalls Clay Products Ltd

(Kohtuasi C-257/04)

(2004/C 217/25)

Euroopa Ühenduste Kohus sai Court of Appeal (Inglismaa ja Wales), Civil Division'ilt eelotsusetaotluse 16. juuni 2004. aasta

määrusega kohtuasjades Michael Jason Clarke v. Frank Staddon Ltd ning J.C. Caulfield, C.F. Caulfield ja K.V. Barnes v. Marshalls Clay Products Ltd, mis saabus kohtukantsseleisse 15. juunil 2004. aastal, järgmistes küsimustes:

- 1) Kas tööandja ja töötaja vahel sõlmitud siduv kokkuleppe, mille kohaselt makstakse puhkusetasu ühe osana töötaja töötasust (inglise k. rolled up holiday pay), rikub töötaja direktiivi 93/104/EÜ⁽¹⁾ artiklis 7 sätestatud töötaja õigust saada iga-aastast tasulist puhkust?
- 2) Kas vastus esimesele küsimusele oleks erinev, kui töötajale on sama töötasu makstud nii enne kui ka pärast siduva kokkuleppe jõustumist, nii et kokkuleppe eesmärk pole olnud maksta lisatasu, vaid eraldada osa töötasust puhkusetasuks?
- 3) Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas siis direktiivis kehtestatud õigusega võrreldav tasu ettemaksmine rikub artiklis 7 sätestatud õigust iga-aastasele tasulisele puhkusele?
- 4) Kas selleks, et täita direktiivi 93/104/EÜ artiklist 7 tulenevat kohustust tagada iga töötaja õigus vähemalt neljanädalasele iga-aastasele tasulisele puhkusele, peab tasu maksma puhkamisele eelneval palgaperioodil või piisab sellest, et tasu makstakse osade kaupa aasta jooksul?

⁽¹⁾ Nõukogu 23. novembri 1993. aasta direktiiv 93/104/EÜ, mis käsitleb töötaja korralduse teatavaid aspekte, (EÜT L 307, 13.12.1993, lk 18).

Eelotsusetaotlus, mille esitas High Court of Justice, Lord Chancellor'i poolt 1994. aasta kaubamärkide seaduse 76. jaotise alusel nimetatud isikus kaubamärkide registri apellatsioonkaebuse kohta 26. mai 2004. aasta määrusega kohtuasjas Elizabeth Emanuel v. Continental Shelf 128 Ltd

(Kohtuasi C-259/04)

(2004/C 217/26)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud High Court of Justice, Lord Chancellor'i poolt 1994. aasta kaubamärkide seaduse 76. jaotise alusel nimetatud isikus kaubamärkide registri apellatsioonkaebuse kohta 26. mai 2004. aasta määrusega eelotsusetaotluse kohtuasjas Elizabeth Emanuel v. Continental Shelf 128 Ltd (kohtukantsseleisse saabunud 16. juunil 2004) järgmistes küsimustes:

NÕUKOGU DIREKTIIVI 89/104 (¹) ARTIKLI 3 LÕIKE 1 PUNKT G

- 1) Kas kaubamärk on järgmistel asjaoludel üldsust eksitav ning artikli 3 lõike 1 punkti g kohaselt registreerimiseks kõlbmatu:
- a) kaubamärgiga seotud maineväärtus on loovutatud ühes ettevõttega, mis toodab selle kaubamärgiga tähistatud kaupu;
 - b) enne loovutamist osutas kaubamärk suurele osale üldsusest, et konkreetne isik oli seotud kaubamärgiga tähistatud toodete kujundamise või loomisega;
 - c) pärast loovutamist esitas õiguste valdaja kaubamärgi registreerimistaotluse, ja
 - d) taotluse esitamise ajal oli suur osa üldsusest ekslikul arvamusel, et kaubamärgi kasutamisest tulenevalt on konkreetne isik endiselt seotud kaubamärgiga tähistatud toodete kujundamise või loomisega ning tõenäoliselt mõjutas see arvamus selle osa üldsuse tarbimiskäitumist?
- 2) Kui esimesele küsimusele ei saa tingimusteta jaatavalt vastata, siis mida tuleb kaubamärgi üldsuse eksitavuse ja art 3 lg 1 p g alusel registreerimiseks kõlbmatuse hindamisel lisaks arvesse võtta ning kas tähtsust omab asjaolu, et eksitamise risk aja jooksul kahaneb?

NÕUKOGU DIREKTIIVI 89/104 ARTIKLI 12 LÕIKE 2 PUNKT B

- 3) Kas kaubamärk võib järgmistel asjaoludel olla omaniku või tema loal kasutamise tõttu üldsust eksitav ning seetõttu artikkel 12 lg 2 p b alusel tühistamisele kuuluv:
- a) kaubamärk ja sellega seotud maineväärtus on loovutatud ühes ettevõttega, mis toodab kaubamärgiga tähistatud kaupu;
 - b) enne loovutamist osutas kaubamärk suurele osale üldsusest, et konkreetne isik on seotud kaubamärgiga tähistatud toodete kujundamise ja loomisega;
 - c) pärast loovutamist esitati registreeritud kaubamärgi tühistamistaotlus, ja
 - d) taotluse esitamise ajal oli suur osa üldsusest ekslikul arvamusel, et kaubamärgi kasutamisest tulenevalt oli konkreetne isik endiselt seotud kaubamärgiga tähistatud toodete kujundamise või loomisega ning tõenäoliselt mõjutas see arvamus selle osa üldsuse tarbimiskäitumist?
- 4) Kui esimesele küsimusele ei saa tingimusteta jaatavalt vastata, siis mida tuleb veel arvesse võtta hindamaks, kas kaubamärk on selle omaniku või tema loal kasutamise tõttu üldsust eksitav ning seetõttu art 12 lg 2 p b alusel tühistamisele kuuluv ja kas tähtsust omab asjaolu, et eksitamise risk aja jooksul kahaneb?

(¹) Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimene direktiiv 89/104/EMÜ, kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta. (EÜT L 40, 11.2.1989, lk. 1-7).

Hagi, mille esitas Euroopa Ühenduste Komisjon 17. juunil 2004 Itaalia Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-260/04)

(2004/C 217/27)

Euroopa Ühenduste Kohus sai 17. juunil 2004 hagi Itaalia Vabariigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad K. Wiedner, S. Cattabriga ja L. Visaggio.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

— tunnistada, et kuna Ministero delle Finanze (rahandusministeerium) uuendas eelnevalt avalikku konkurssi korraldamata 329 hobuste traavivõistluse totalisaatori korraldamise tegevusluba, rikkus Itaalia Vabariik üldist läbipaistvuse põhimõtet ja avalikustamise kohustust, mis tuleneb EÜ asutamislepingu asutamisevabadust käsitlevatest sätetest (artikkel 43 ja sellele järgnevad artiklid), samuti nendest, mis puudutavad teenuste vaba liikumise põhimõtet (artikkel 49 ja sellele järgnevad artiklid);

— jätta kohtukulud Itaalia Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid:

Vaatamata sellele, et hobuste traavivõistluse totalisaatori korraldamisele ei kohaldata nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivi 92/50/EMÜ (¹), millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord, ilmneb kohtuasjast C-324/98: Telaustria (²) väga selgelt, et siseriiklikud ametiasutused, kes väljastavad taolisi tegevuslube, on kohustatud järgima asutamislepingu üldpõhimõtteid ning eriti rahvusl põhineva mittediskrimineerimise põhimõtet, mis on sätestatud EÜ asutamislepingu asutamisevabadust ja teenuste vaba liikumist puudutavates sätetes (artikkel 43 ja sellele järgnevad artiklid ning artikkel 49 ja sellele järgnevad artiklid).

Nimetatud põhimõte kehtib nii tegevuslubade väljastamisel, pikendamisel kui ka uuendamisel. Ühenduse õiguses kohaldatakse tegevuslubade pikendamisel või uuendamisel samu põhimõtteid kui uue tegevusloa väljastamisel, mis peab seega toimuma vastavalt ühenduse õigusele.

Nagu Euroopa Kohus oma 18. novembri 1999. aasta otsuses kohtuasjas C-275/98: Unitron Scandinavia ja 3-S (³) leidis, on rahvusl põhineva mittediskrimineerimise põhimõttega "seotud läbipaistvuse järgimise kohustus, et riigihangete asutus saaks selle järgimist tagada".

Nimetatud läbipaistvuse järgimise kohustuse tõttu on riigihangete ametiasutuse ülesanne tagada igale potentsiaalsele pakkujale piisav avalikustamine, et teenuste turg oleks konkurentsile avatud ning oleks võimalik jälgida menetluse erapooletust.

Komisjon leiab, et on ilmselge, et Itaalia ametiasutused ei ole järginud eespool nimetatud läbipaistvuse põhimõtet uuendades kuni 1. jaanuarini 2006 nimetatud 329 hobuste traavivõistluse totalisaatori korraldamise tegevusluba nendele, kellel see varem olemas oli, avalikku konkurssi korraldamata.

⁽¹⁾ EÜT L 209, 24.7.1992, lk 1.

⁽²⁾ EKL, lk I-10745.

⁽³⁾ [1999]EKL, lk I-8291, p 31.

Hagi, mille Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 29. juunil 2004 Belgia Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-275/04)

(2004/C 217/28)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 29. juunil 2004 hagi Belgia Kuningriigi vastu, mille esitas Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad C. Giolito ja G. Wilms, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et:

— jättes raamatupidamisarvestusse tähtaegselt sisse kandmata kindlaksmääratud maksud, nii nagu on sätestatud määruse 1150/2000 ⁽¹⁾ artikli 6 lõike 3 punktis a,

ning

— jättes alates 1. jaanuarist 1995 kontrollimata, kas edasilükkunud raamatupidamississekannete tulemusena (määruse 1150/2000 artikkel 6 lõike 3 punkt a) on esinenud teisi viivitusi omavahendite komisjoni käsutusse andmisel; hävitades kõnealuse perioodi arhiivdokumendid ning jättes sellest teatamata komisjonile, kes arvutab määruse 1552/89 ⁽²⁾ artikli 11 kohaselt omavahendite üleandmise viivituse eest intresse,

pole Belgia Kuningriik täitnud kohustusi, mis tulenevad artikli 6 lõikest 3 ning artiklitest 9, 10 ja 11 nõukogu 22. mai 2000. aasta määruses (EMÜ, Euratom) nr 1150/2000, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 94/728/EÜ ⁽³⁾ ning mis tühistas ja asendas alates 31. maist 2000 sama eesmärgiga nõukogu 29. mai 1989. aasta määruse (EMÜ, Euratom) nr 1552/89, millega

rakendati ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 88/376/EMÜ, ⁽⁴⁾ ning EÜ asutamislepingu artiklist 10;

2. jätta kohtukulud Belgia Kuningriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Omavahendite üleandmise viivitus oli tingitud Belgia Kuningriigi poolsest ühenduse raamatupidamisarvestusealaste sätete eiramisest. Liikmesriigid on kohustatud kandma määruse 1150/2000 artikli 6 lõike 3 punktis a nimetatud raamatupidamisarvestusse ("A Raamatupidamine") kindlaksmääratud, garanteeritud ning vaidlustamata maksude summad. Sama sätte punktis b ("B Raamatupidamine") mainitud arvestus peab silmas üksnes laekumata kindlaksmääratud makse ning makse, mille kohta pole antud tagatist. Summad, mille kohta on välistransiidiprotseduuri raames antud tagatis (T1, TIR-märkmik, ATA-märkmik jne), võib eraldi raamatupidamisarvestusse kanda vaid juhul, kui need on vaidlustatud vorminõuete kohaselt, s.t tähtaegadest kinni pidades ning esitades kaebuse kirjalikult.

Komisjon ei nõustu Belgia poolt kõnealuse eeskirjade eiramise ning sissekannete viibimise kohta esitatud põhjendustega.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. mai 2000. aasta määrus (EMÜ, Euratom) nr 1150/2000, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 94/728/EÜ, Euratom (EÜT L 130, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 29. mai 1989. aasta määrus (EMÜ, Euratom) nr 1552/89, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 88/376/EMÜ, Euratom (EÜT L 155, lk 1).

⁽³⁾ EÜT L 293, lk 9.

⁽⁴⁾ EÜT L 185, lk 24.

Hagi, mille Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 30. juunil 2004 Hollandi Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-282/04)

(2004/C 217/29)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 30. juunil 2004 hagi Hollandi Kuningriigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad Hans Støvlbæk ja Albert Nijenhuis.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tunnistada, et kuna äriühingu Koninklijke KPN NV põhikiri sisaldab sätteid, mille kohaselt teatud osa äriühingu kapitalist moodustab nimeline aktsia, mille omanik on Hollandi riik ja mis on seotud eriõigustega võtta vastu teatud otsused, mis omakorda mõjutavad äriühingu pädevate organite tegevust, siis on Hollandi Kuningriik rikkunud EÜ asutamislepingu artiklitest 56 ja 43 tulenevaid kohustusi;

— jätta kohtukulud Hollandi Kuningriigi kanda.

Õiguslikud aluse ja peamised argumendid

1998. aastal jagunes Koninklijke PTT Nederland NV kaheks iseseisvaks äriühinguks: Koninklijke KPN NV (KPN), mille tegevusala on telekommunikatsioon, ning TNT POSTGROEP NV (TPG), mille tegevusala on logistika ja kauba kättetoimetamine. Lisaks põhi- ja eelisaktsiatele moodustavad äriühingu Koninklijke KPN NV kapitalist teatud osa ka nimeline aktsia, mis on seotud konkreetsete erioigustega. See eriaktsiad kuulub hetkel Hollandi riigile.

Põhikirja kohaselt on kõnealused nimelised aktsiad seotud konkreetsete erioigustega võtta vastu teatud otsuseid, mis mõjutavad äriühingu pädevate organite tegevust.

Vastavalt komisjoni arvamusele piiravad nimelise aktsiaga seotud erioigused kapitali vaba liikumise ja asutamisevabaduse põhimõtet. Isegi juhul, kui kõnealused erivolitused ei ole otsest diskrimineerivad, võivad nad siiski takistada asjaomaste äriühingute aktsiate omandamist ning investeeringuid teistest liikmesriikidest kõnealuste äriühingute kapitali. Nimelt piiravad erioigused olulisel määral neid õigusi, mis on tavaliselt seotud otseinvesteeringutega äriühingusse TPG. Seeläbi võivad erioigused takistada kapitali vaba liikumist ning neid saab käsitleda kapitali vaba liikumise piiranguna EÜ asutamislepingu artikli 56 mõttes.

Kuna erivolitused annavad Hollandi riigile samuti õiguse osaleda äriühingu juhtimises ja selle üldises majandustegevuse korraldamises, siis mõjutavad need lisaks ka otseinvesteeringuid ettevõttesse, mistõttu saab kõnealuseid erivolitusi käsitleda asutamisevabaduse piiranguna EÜ asutamislepingu artikli 43 mõttes.

Hagi, mille Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 1. juulil 2004 Hollandi Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-283/04)

(2004/C 217/30)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 1. juulil 2004 hagi Hollandi Kuningriigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad Hans Støvlbæk ja Albert Nijenhuis.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tunnistada, et kuna äriühingu TPG põhikiri sisaldab sätteid, mille kohaselt teatud osa äriühingu kapitalist moodustab nimeline aktsia, mille omanik on Hollandi riik ja mis on seotud erioigustega võtta vastu teatud otsuseid, mis omakorda mõjutavad äriühingu pädevate organite tegevust,

siis on Hollandi Kuningriik rikkunud EÜ asutamislepingu artiklitest 56 ja 43 tulenevaid kohustusi;

— jätta kohtukulud Hollandi Kuningriigi kanda.

Õiguslikud aluse ja peamised argumendid

1998. aastal jagunes Koninklijke PTT Nederland kaheks iseseisvaks äriühinguks: Koninklijke KPN NV (KPN), mille tegevusala on telekommunikatsioon, ning TNT POSTGROEP NV (TPG), mille tegevusala on logistika ja kaubakättetoimetamine. Lisaks põhi- ja eelisaktsiatele moodustavad äriühingu TPG kapitalist teatud osa ka nimeline aktsia, mis on seotud konkreetsete erioigustega. See eriaktsiad kuulub hetkel Hollandi riigile.

Põhikirja kohaselt on kõnealused nimelised aktsiad seotud konkreetsete erioigustega võtta vastu teatud otsuseid, mis mõjutavad pädevate organite tegevust.

Vastavalt komisjoni arvamusele piiravad nimelise aktsiaga seotud erioigused kapitali vaba liikumise ja asutamisevabaduse põhimõtet. Isegi juhul, kui kõnealused erivolitused ei ole otsest diskrimineerivad, võivad nad siiski takistada asjaomaste äriühingute aktsiate omandamist ning investeeringuid teistest liikmesriikidest kõnealuste äriühingute kapitali. Nimelt piiravad erioigused olulisel määral neid õigusi, mis on tavaliselt seotud otseinvesteeringutega äriühingusse TPG. Seeläbi võivad erioigused takistada kapitali vaba liikumist ning neid saab käsitleda kapitali vaba liikumise piiranguna EÜ asutamislepingu artikli 56 mõttes.

Kuna erivolitused annavad Hollandi riigile samuti õiguse osaleda äriühingu juhtimises ja selle üldises majandustegevuse korraldamises, siis mõjutavad need lisaks ka otseinvesteeringuid ettevõttesse, mistõttu saab kõnealuseid erivolitusi käsitleda asutamisevabaduse piiranguna EÜ asutamislepingu artikli 43 mõttes.

Komisjon ei väida vastu Hollandi valitsuse esitatud väitele, et tõhusa postisüsteemi tagamine võib olla avalikust huvist tulenev mõjuv põhjus. Siiski kinnitab komisjon, et kuna "kuldaktsiate" omamisega kaasnevad õigused on seotud ka nende postiteenustega, mis direktiivi 97/67/EÜ mõttes ei kuulu üldteenuste hulka (näiteks kiirpost või logistikateenus) ning need ei põhine avalikust huvist tulenevatel mõjuval põhjustel, millega saab õigustada EÜ asutamislepingus sätestatud põhiõiguste piiranguid. Lisaks ei ole Hollandi ametiasutused rakendanud direktiiviga 97/67/EÜ sätestatud kõiki võimalusi selleks, et kindlustada üldpostiteenuste osutamist. Seda arvesse võttes saab väita, et direktiiviga 2002/39/EÜ on liikmesriikidele antud võimalused kontrolli ja erimenetluste läbiviimiseks eritingimustega teenustele kohaldatavate sätete kinnipidamise tagamiseks. Seetõttu tuleb tunnistada, et erivolituste süsteem ei ole taotletava eesmärgiga proportsionaalne. Lisaks ei ole erivolituste rakendamine diskretsionaalne iseloomkooskõlas väljakujunenud kohtupraktikaga.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Oristano 14. juuni 2004. aasta määrusega kohtuasjas Medda Ignazio ja Banco di Napoli SpA v. Regione Autonoma della Sardegna

(Kohtuasi C-285/04)

(2004/C 217/31)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunale di Oristano 14. juunil 2004. aasta määrusega otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Medda Ignazio ja Banco di Napoli SpA v. Regione Autonoma della Sardegna, mis saabus kohtukantsseisse 1. juulil 2004.

Tribunale di Oristano küsib Euroopa Kohtult eelotsust küsimuses, kas Euroopa Komisjoni otsus 97/612/EÜ⁽¹⁾ on kehtiv, kuigi selles on järgmised puudused:

- a) komisjonil puudus pädevus vaidlustatud otsuse andmiseks EÜ asutamislepingu artiklite 32, 33, 34, 35, 36, 37 ja 38 rikkumise tõttu;
- b) EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikes 1 sätestatud menetlusnormide rikkumine;
- c) EÜ asutamislepingu artikli 88 lõigetes 2 ja 3 sätestatud menetlusnormide rikkumine;
- d) otsus on põhjendamata EÜ asutamislepingu artikli 253, artikli 88 lõike 3 ja artikli 87 lõike 1 tähenduses;
- e) "ühenduse suuniste raskustes olevatele talumajapidamistele antava abi kohta" ja "ühenduse suuniste raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta" rikkumine ja mittejärgimine;
- f) õiguspärase ootuse põhimõtte rikkumine.

⁽¹⁾ EÜT L 248, 11.9.1997, lk 27.

Apellatsioonkaebus, mille esitas Eurocermex SA 5. juulil 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 29. aprilli 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-399/02: Eurocermex SA v. Siseturu ühtlustamisamet (kaubamärgid, joonised ja mudelid)

(Kohtuasi C-286/04 P)

(2004/C 217/32)

Euroopa Ühenduste Kohus sai 5. juulil 2004 (faks 29. juunist 2004) appellatsioonkaebuse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 29. aprilli 2004. aasta otsuse peale kohtuasjas T-399/02: Eurocermex SA v. Siseturu ühtlustamisamet (kaubamärgid, joonised ja mudelid).

Kaebaja palub Euroopa Kohtul:

- muuta esimese astme kohtu 29. aprilli 2004. aasta otsust ja
- tühistada vaidlustatud otsus.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Esimese astme kohus on analüüsinud vaidlustatud kaubamärgi moodustavaid elemente eraldiseisvatena ning, jättes jõusse Siseturu ühtlustamisameti apellatsioonikoja otsuse, on asunud seisukohale, et mainitud elementidel puudub selge omapära, mis lubaks tarbijal tuvastada toote päritolu. Seeläbi on esimese astme kohus eraldanud kaubamärgist erinevaid elemente, et neid uurida eraldiseisvatena, ning keeldunud tunnustamast taotletud kaubamärgi eristusvõimet. Tegemist on olulise analüüsi vea ning õiguse ebaõige kohaldamisega, sest uurida tuleb taotletud tähise üldkujutist, mitte aga tähise erinevaid elemente eraldi.

Igal juhul on kaubamärk omandanud eristusvõime tänu üleüldisele kasutusele ning seda niivõrd, kuivõrd märk on seotud teatud toote ja/või ettevõttega.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgia) 4. juuni 2004. aasta otsusega kohtuasjas Ministère public v. Henri Leon Schmitz

(Kohtuasi C-291/04)

(2004/C 217/33)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgia) 4. juuni 2004. aasta otsusega tehtud eelotsusetaotluse kohtuasjas Ministère public v. Henri Leon Schmitz, mis saabus kohtukantsseisse 9. juulil 2004.

Tribunal de Police de Neufchâteau (Belgia) küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

Kas EÜ asutamislepingu artiklitega 10, 39, 43 ja 49 on vastuolus see, kui liikmesriik võtab meetme, millega kohustatakse tema territooriumil elavat töötajat registreerima sõiduki selles liikmesriigis ka juhul, kui sõiduk kuulub tema tööandjale, milleks on teise liikmesriigi territooriumil asuv äriühing, kus töötaja töötab töölepingu alusel, kuid kus ta on samaaegselt aktsionäriks, juhatuse liikmeks, igapäevase juhtimise eest vastutavaks äriühingu esindajaks või muul taolisel ametikohal?

**Euroopa Ühenduste Komisjoni 14. juuli 2004. aasta hagi
Kreeka Vabariigi vastu**

(Kohtuasi C-299/04)

(2004/C 217/34)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 14. juulil 2004 Euroopa Ühenduste Kohtusse hagi Kreeka Vabariigi vastu. Hageja esindajad on tema õigustalituse ametnikud, õigusnõunik Theofanis Christoforou ja Karolina Mojzesowicz.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et Kreeka Vabariik on rikkunud direktiivist tulenevaid kohustusi, kui ta on jätnud komisjoni 16. septembri

2002. aasta direktiivi 2002/77/EÜ (konkurentsi kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste turgudel) ⁽¹⁾ täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu võtmata või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud ettenähtud tähtaja jooksul;

- jätta kohtukulud Kreeka Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg lõppes 14. juulil 2003.

⁽¹⁾ EÜT L 249, 17.9.2002, lk 21.

ESIMESE ASTME KOHUS

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS

10. juuni 2004

kohtuasjas T-275/01: Mercedes Alvarez Moreno versus
Euroopa Parlament ⁽¹⁾*(Ametnikud — Ajutine ametnik — Konverentsitõlk — Ühenduste muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 74 — Teenistussuhte lõppemine)*

(2004/C 217/35)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Kohtuasjas T-275/01: Mercedes Alvarez Moreno, elukoht Berliin (Saksamaa), esindaja advokaat G. Vandersanden, versus Euroopa Parlament (esindajad: H. von Herten ja J. de Wachter), mille esemeks on esiteks 65-aastaseks saanud konverentsitõlkide töölevõtmisest loobumise otsuse tühistamine ning teiseks kahju hüvitamise nõue, tegi esimese astme kohus (viies koda) koosseisus koja esimees R. Garcia-Valdecasas, kohtunikud P. Lindh ja J. D. Cooke, kohtusekretär vanemametnik J. Palacio Gonzales, 10. juunil 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) tühistada Euroopa Parlamendi 30. novembri 2000. aasta otsus, mis tehti hagejale teatavaks 10. veebruaril 2001, ning Euroopa Parlamendi 19. juuli 2001. aasta otsus, millega jäeti hageja nõue rahuldamata;

2) jätta hagi rahuldamata;

3) jätta kohtukulud Euroopa Parlamendi kanda.

⁽¹⁾ EÜT C 3, 5.1.2002.

Hagi, mille Erich Drazdansky esitas 26. aprillil 2004 Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu

(Kohtuasi T-158/04)

(2004/C 217/36)

(Kohtuasja menetluse keel: saksa keel, mille valis hageja vastavalt kohtu kodukorra artikli 131 lõikele 2.)

Euroopa Esimese Astme Kohtule on esitanud 26. aprillil 2004 hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu Erich Drazdansky, elukoht Wiener Neustadt (Austria), keda esindab Rechtsanwalt A. Leeb.

Teine pool apellatsioonimenetluses oli The Concentrate Manufacturing Company of Ireland, kes tegutseb ka nimega Seven-Up International, asukoht Hamilton (Bermuda saared).

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

— muuta ameti vaidlustatud otsust selles osas, et võimaldada ennistada tähtaeg;

— võimaluse korral tühistada ameti otsus ja saata kohtuasi ametile tagasi uue otsuse tegemiseks kaubamärgi taotluse kohta;

— igal juhul jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja esitas ametile taotluse (taotlus nr 1 968 676) sõnalise kaubamärgi "UUPS" (kaubaklassi 32 jaoks) registreerimiseks. Nimetatud kaubamärgi registreerimise taotluse vastu esitas vastulause The Concentrate Manufacturing Company of Ireland, kes on ühenduse ja hispaania kaubamärgi "UP" (kaubaklasside 30 ja 32 jaoks) omanik.

1. augustil 2003 edastati faksi teel vastulausete osakonna 31. juuli 2003. aasta otsus vastulause kohta. 1. oktoobri 2003. aasta kirjas, mis saabus ametisse 7. oktoobril 2003, esitas hageja kaebuse selle otsuse peale. Apellatsioonikodade sekretariaat teavitas hagejat oma 23. oktoobri 2003 kirjas, et kaebuse esitamisega ei ole kinni peetud tähtajast ning et hageja esitaks oma tähelepanekud selles asjas. Seejärel esitas hageja taotluse tähtaja ennistamise kohta. Teine appellatsioonikoda lükkas selle taotluse tagasi 3. märtsi 2004 otsusega.

Hageja väidab, et tähtaja viimasel kuupäeval allkirjastas hageja esindaja kaebuse ning et see oleks pidanud asetama nende postisaadetiste hulka, mis edastatakse faksi teel. Pärast lõivu tasumist asetas postitamise eest vastutav töötaja ekslikult kohtudokumentid mitte nende postisaadetiste hulka, mis edastati faksi teel, vaid nende hulka, mis saadeti välja tähtitud kirjadena.

Hageja väidab, et vaidlustatud otsusega ei ole amet õigesti kohaldanud määruse nr 40/94 sätteid tähtaja ennistamise osas. Õige kohaldavuse korral oleks amet jõudnud otsusele, et kõnealuse juhtumi puhul on täidetud kõik tähtaja ennistamise tingimused, sest ei ilmnenud eksimusi asjaajamises, mis oleksid takistanud tähtaja ennistamist ning et lõivu määrustes mitte-tähtaegsete lõivude eeskirjad oleks olnud kohaldatud analoogia alusel.

Hageja väidab, et kõnealuse juhtumi puhul on tegemist kerge eksimusega, mida ei oleks olnud võimalik vältida asutuse mõistliku asjaajamisega. Hageja pöörab tähelepanu ka asjaolule, et appellatsioonimenetluse teine pool ei olnud menetluse käigus ebasoodsas olukorras.

Hagi, mille Eugénio Branco Lda. esitas 30. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-162/04)

(2004/C 217/37)

(Kohtuasja menetluse keel: portugali keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 30. aprillil 2004 hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu, mille on esitanud Eugénio Branco Lda., registrijärgne asukoht Lissabon, esindaja Bolota Belchior, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luksemburgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 8. augusti 2004. aasta otsus, millega lükati tagasi toetustaotlus Euroopa Sotsiaalfondist (ESF) eraldatava lõppmakse maksmiseks ja tunnistati hageja poolt tehtud teatud kulutused abikõlbmatuks ning seega vähendati komisjoni otsusega heakskiidetud ESFst koolitusalaseks meetmeks antavat toetust ja nõuti hagejalt ESFst ettemakse ja Portugalilt riigiabi saadud 3 989 907 euro suuruse summa tagastamist;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja esitas 29. juunil 1986 Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu'le (DAFSE) taotluse ajavahemikul 2. jaanuarist kuni 31. detsembrini 1987 läbiviidava ja komisjoni poolt heakskiidetud tööalase koolitusega seotud meetme ESFi-poolseks rahastamiseks. Hageja esitas DAFSEle taotluse lõppmakse tegemiseks, näidates hageja poolt soovitava lõppmakse. Pärast taotleja nõuetele vastavuse ja põhjenduste ning meetmega seotud dokumentide kontrollimist rahuldab DAFSE 13. märtsil 1989 lõppmakse taotluse. Ka komisjon kiitis lõppmakse taotluse heaks. 8. augustil 2004 tegi komisjon vaidlustatud otsuse.

Hageja väidab, et vaidlustatud otsus rikub nõukogu 17. oktoobri 1983. aasta määrust (EMÜ) nr 2950/83 nõukogu otsuse 83/516 Euroopa Sotsiaalfondi ülesannete kohta rakendamiseks, kuna järgides rangelt ESFi toetustaotluse heakskiitva otsuse vastuvõtmise ajal kehtivaid seadusi, määruseid, direktiive, kriteeriume, ettekirjutusi ja tingimusi, omandas hageja isiklikud ja subjektiivsed õigused. Seetõttu rikutakse vaidlusaluse otsusega hageja omandatud õigusi.

Kõnealuse otsusega rikutakse ka õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtet, kuna heakskiitvale otsusele tuginedes oli hagejal õigus ja õiguspärane ootus saada toetust juhul, kui ta viib meetme ellu kokkulepitud tingimustel. Hageja hinnangul oleks komisjon saanud kõnealuse otsuse võtta vastu juba alates 1989. aasta algusest, mistõttu on komisjon rikkunud õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtet.

Lõpetuseks rikub otsus tõsiselt proportsionaalsuse põhimõtet, kuna hageja on teinud kulutusi eeldades, et komisjon täidab oma kohustusi ja otsust toetuse andmise kohta.

Przedsiębiorstwo Polmos Bialystock 25. mai 2004. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu

(Kohtuasi T-180/04)

(2004/C 217/38)

(Kohtumenetluse keel: inglise keel)

Przedsiębiorstwo Polmos Bialystock, asukoht Bialystock, (Poola), esitas 25. mail 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu. Hageja esindaja on C. Bercial Arias, lawyer.

Apellatsioonikojas oli teine menetluspool V & S Vin & Spirit AB.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada esimese apellatsioonikoja 16. märtsi 2004. aasta otsus (asi R 430/2003-1), millega on kinnitatud vastulausete osakonna otsus nr 1200/2003 vastulause nr B 432 635 rahuldamise kohta;
- jätta kohtukulud, sealhulgas apellatsioonikojas toimunud vastulausemenetluse kulud, ameti kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: kujutismärk "ABSOLWENT B GRADUATE VODKA WÓDKA" kaupadele klassis 33 (õlu jne)

Teise kaubamärgi või tähise omanik vastulausemenetluses: V & S Vin & Spirit AB

Teine kaubamärk või tähis: siseriiklik sõnamärk "ABSOLUT"

Vastulausete osakonna otsus: registreerimisest keeldumine

Apellatsioonikoja otsus: kaebus tagasi lükatud

Esitatud õiguslikud alused: Määruse (EÜ) nr 40/94⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkt b ja lõike 2 punkt c ei ole kohaldatavad. Antud kontekstis väidab hageja, et asjaomased tähised ei ole sarnased.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta, EÜT L 11, 14.1.1994, lk 1.

Hagi, mille Tokai Europe GmbH esitas 25. mail 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-183/04)

(2004/C 217/39)

(Kohtuasja menetluse keel: saksa keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule on esitanud 25. mail 2004 hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Tokai Europe GmbH, asukoht Mönchengladbach (Saksamaa), keda esindab Rechtsanwalt G. Kroemer.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada komisjoni 1. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 384/2004 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta kombineeritud nomenklatuuris⁽¹⁾;
- jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja on tulemasinate tootja ning tulemasinate ja nende osade importija. Esitatud hagi palub ta tühistada komisjoni määruse (EÜ) nr 384/2004.

Hageja väidab, et kuna komisjon on vaidlustatud määruses klassifitseerinud metallrattad, mida kasutatakse tulemasinate tootmiseks ja mida imporditakse Mehhikost ja Hongkongist, tollinomenklatuuri alamrubriiki 961390 kui "osad" (tulemasinate), on komisjon laiendanud alamrubriigi sisu. Selle tulemusel klassifitseeriti tulemasinate osadena esmatooted, mida kasutatakse ka teiste kaupade valmistamiseks, mis ei kuulu rubriiki 9613. Sellega on komisjon väljunud oma kaalutusõiguse piiridest.

Lisaks väidab hageja, et komisjon on eksinud kaupade objektiivsete tunnuste järgi klassifitseerimise põhimõtte vastu, sest ta lähtus tulemasinate metallrattaste kasutusotstarbest. Kõnealuses määruses esitatud on otseselt viidatud metallrattaste kasutusotstarbele.

Peale selle leiab hageja, et metallrattaste klassifitseerimisel ei ole komisjon järginud Tollikoostöö Nõukogu selgitusi Harmoneeritud Süsteemi (HS) kohta, sest komisjon on lähtunud – nagu ta põhjenduses märkinud – sihtotstarbe kriteeriumist, mitte tunnuse kriteeriumist.

⁽¹⁾ ELT L 64, lk 21.

25. mail 2004 Lancôme Parfums et Beauté & Cie poolt Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu esitatud hagi

(Kohtuasi T-185/04)

(2004/C 217/40)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule esitati 25. mail 2004 hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu Lancôme Parfums et Beauté & Cie, asukoht Pariis, esindaja avocat Muriel Antoine-Lalance.

Neljandas apellatsioonikojas oli teine menetluspool Jacqueline Baudon.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 11. märtsi 2004. aasta otsus (asi R 0039/2002-4), mis tehti vastulausemenetluses, mille poolteks olid Lancôme Parfums et Beauté & Cie Lanc ja Jacqueline Baudon;
- jätta kohtukulud Siseturu Ühtlustamise Ameti kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärk, mille tühistamist taotleatakse: sõnamärk AROMACOSMETIQUE – taotlus nr 886335, kaupadele klassis 3 (kosmeetika-, ilu- ja jumestustooted)

Tühistamise taotluse objektiks oleva kaubamärgi omanik: hagi esitanud äriühing

Tühistamise taotlus: Jacqueline Baudon, Prantsuse sõnamärgi “AROMACOSMETIQUE” – nr 92/408786 teenustele klassis 42 ning nr 98/739256 kaupadele klassides 3 ja 5 – omanik

Tühistamisosakonna otsus: ühenduse kaubamärgi AROMACOSMETIQUE tühistamine põhjusel, et selle võib segi ajada varasema siseriikliku kaubamärgiga nr 98/739256

Apellatsioonikoja otsus: jätta hagi rahuldamata

Esitatud õiguslikud alused: määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artiklite 61, 62, 73 ja 79, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 6 lõike 1 rikkumine.

24. mail 2004 Freixenet S.A. poolt Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu esitatud hagi

(Kohtuasi T-188/04)

(2004/C 217/41)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 24. mail 2004 hagiavalduse Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu, mille on esitanud Freixenet S.A., asukoht Sant Sadurní d'Anoia (Hispaania), esindajad advokaat'd Fernand de Visscher, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse ja Donatienne Moreau.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 11. veebruari 2004. aasta otsus ja otsustada, et ühenduse kaubamärgi taotlus nr 32540 kuulub avaldamisele kooskõlas määruse nr 40/94 artikliga 40;
- teise võimalusena tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 11. veebruari 2004. aasta otsus;
- jätta kohtukulud Siseturu Ühtlustamise Ameti kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Freixenet S.A.

Taotletav ühenduse kaubamärk: kolmemõõtmeline kaubamärk lihvitud musta mattpinnaga pudeli kujul (nr 32540)

Kaubad või teenused: klassi 33 kuuluvad kaubad (vahuveinid)

Kontrollijate osakonna otsus: lükata taotlus tagasi

Apellatsioonikoja otsus: lükata kaebus tagasi

Esitatud õiguslikud alused: kaitseõiguse ja määruse (EÜ) nr 40/94⁽¹⁾ artikli 73 rikkumine, kuna hagejal ei olnud võimalik avaldada arvamust kõikide asjaolude kohta, samuti nimetatud määruse artikli 7 lõike 1 punkti b ja sama artikli lõike 3 rikkumine.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. a määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, lk 1).

**Hagi, mille esitas 24. mail 2004 Christian van der Haegen
Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee vastu**

(Kohtuasi T-189/04)

(2004/C 217/42)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 24. mail 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee vastu Christian van der Haegen, asukoht Brüssel, esindajad advokaat'd Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luksemburgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada sisekonkursi CESE/C/02/03 komisjoni otsus, millega keelduti hagejat lubamast konkursi katsetele;
- jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Kõnealusel konkursiteadaandes oli ühe katsetele lubamise tingimusena kehtestatud nõue, et igal kandidaadil peab olema vähemalt viieaastane Euroopa institutsioonides töötamise kogemus, millest vähemalt neli aastat peab olema töötatud majandus- ja sotsiaalkomitees ja/või regioonide komitees. Konkursi esimeses osas, kuhu hageja kandideeris, nõuti konkursiteadaandes täiendavalt, et nõutud töökogemusest peab summaarselt kolm aastat olema seotud konkursi raames taotletava töö iseloomuga.

Hageja, kellel oli rikkalik ja mitmekesine EL eri institutsioonides töötamise kogemus, väitis oma hagi toetuseks, et konkursiteadaanne oli ebaseaduslik ja sellega rikuti põhikirja artiklit 27 ning võrdse kohtlemise ja mittediskrimineerimise põhimõtet, kuna millegagi ei ole põhjendatud üksnes majandus- ja sotsiaalkomitees ja/või regioonide komitees saadud töökogemuse nõue, välistades sellega töötamise teistes EL institutsioonides.

**Flex Equipos de Descanso, S.A. 28. mai 2004. aasta hagi
Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu**

(Kohtuasi T-192/04)

(2004/C 217/43)

(Kohtumenetluse keel: inglise keel)

Flex Equipos de Descanso, S.A., asukoht Madriid (Hispaania), esitas 28. mail 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu. Hageja esindaja on R. Ocquet, lawyer.

Apellatsioonikojas oli teine menetluspool Legget & Platt, Incorporated.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 18. märtsi 2004. aasta otsus asjas R 333/2003-1 selles osas, millega lükati tagasi vastulause esitaja poolt esitatud tõendid ja seetõttu ka vastulause B-386088;

- saata asi tagasi Siseturu Ühtlustamise Ametile lahendamiseks ja kohustada teda tagasi lükkama ühenduse kaubamärgi taotlus nr 1607167 "LURA-FLEX" kõigi taotletavate kaupade osas;

- jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Legget & Platt, Inc.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnamärk "LURA-FLEX" kaupadele klassides 6 ja 20 (vedrukomplektid mööbli juurde, voodid, madratsid ja istmed; mööbel, voodid, vooditarbed, madratsid, ...) (nr 1607167)

Teise kaubamärgi või tähise omanik vastulausesmenetluses: Fabricas Lucia Antonio Betere S.A., nüüd Flex Equipos de Descanso S.A.

Teine kaubamärk või tähis: Hispaania siseriiklik kujutismärk "FLEX" kaupadele klassides 6 ja 20 (metallist ehitusmaterjalid, metallist voodisõrestikud; voodid, metallvedrudega kombineeritud madratsid, mööbel, ...), samuti nimetatud tähise üldtuntuses igat liiki voodite, madratsite ja patjadega.

Vastulausete osakonna otsus: lükata vastulause tagasi

Apellatsioonikoja otsus: lükata tagasi Flex Equipos de Descanso kaebus

Esitatud alused: õiguslikud komisjoni määruse nr 2868/95⁽¹⁾ eeskirja 18 lõike 2 ja eeskirja 22 lõike 4 rikkumine, nimetatud määruse eeskirjas 18 sätestatud vastulause esitaja õiguse olla ärakuulatud rikkumine, samuti määruse (EÜ) nr 40/94⁽²⁾ artikli 8 rikkumine

⁽¹⁾ Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta, EÜT L 303, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta, EÜT L 11, 14.1.1994, lk 1.

Hagi, mille esitas Gul Ahmed Textile Mills Ltd 28. mail 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon vastu

(Kohtuasi T-199/04)

(2004/C 217/44)

(Kohtuasja menetluse keel: inglise keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 28. mail 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Liidu Nõukogu vastu Gul Ahmed Textile Mills Ltd (Pakistan), esindaja jurist L. Ruessmann, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tühistada nõukogu 2. märtsi 2004 määruse (EÜ) nr 397/2004, millega kehtestatakse Pakistanist pärit puuvillase voodipesu impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, ⁽¹⁾ artikkel 1 selles osas, mis kehtestab hageja toodangule dumpinguvastase tollimaksu;

— jätta kohtukulud nõukogu kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumentid

Hageja on Pakistani äriühing, kes toodab voodipesu ja ekspordib seda Euroopa Liitu. Tema toodangule on vaidlustatud määrusega kehtestatud dumpinguvastane tollimaks. Oma hagi toetuseks, millega ta palub määruse tühistada, tugineb hageja järgnevale õiguslikele argumentidele:

— Nõukogu määruse (EÜ) nr 384/96⁽²⁾ artikli 5 lõigete 7 ja 9 ning Maailma Kaubandusorganisatsiooni dumpinguvastase lepingu artiklite 5.1 ja 5.2 rikkumine uurimise algatamisel. Hageja väidab, et kaebus, mille alusel uurimine algatati, oli nii esitatud faktide kui ka menetluse algatamist põhjendavas osas selgelt puudulik.

— Ilmne hindamisviga, nõukogu määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 2 lõigete 3 ja 5 ning artikli 18 lõike 4 rikkumine ja Maailma Kaubandusorganisatsiooni dumpinguvastase lepingu rikkumine normaalkäitumise kindlaksmääramisel.

— Nõukogu määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 2 lõike 10 rikkumine, Maailma Kaubandusorganisatsiooni dumpinguvastase lepingu rikkumine ja EÜ asutamislepingu artiklist 253 tuleneva põhjendamiskohustuse rikkumine selles osas, mis on seotud tagasimaksete korrigeerimisega normaalkäitumise ja ekspordihinna vahe võrdlemisel.

— Ilme hindamisviga, nõukogu määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 3 rikkumine ja Maailma Kaubandusorganisatsiooni dumpinguvastase lepingu rikkumine olulise kahju esinemise kindlaksmääramisel ning eeldatava dumpinguhinnaga impordi ja eeldatava kahju vahel põhjusliku seose tuvastamisel.

⁽¹⁾ ELT L 66, 4.3.2004, lk 1

⁽²⁾ EÜT L 56, 6.3.1996, lk 1

Hagi, mille esitas 28. mail 2004 Regione Autonoma della Sardegna Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-200/04)

(2004/C 217/45)

(Kohtuasja menetluse keel: itaalia keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 28. mail 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Regione Autonoma della Sardegna, keda esindab avvocato Domenico Dodaro.

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tühistada komisjoni vaidlustatud otsus osas, millega see tunnustab ühisturuga kokkusobimatuks Itaalia poolt Sardiinia maakonna 17. novembri 2000. aasta seaduse nr 22 artikli 5 alusel antava abi;

— jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuses järgis komisjon EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 toodud menetlust ja kuulutas maakonna seaduse nr 22 artiklis 5 sätestatud abi, mis puudutas loomakasvatajatele antud abi loomahaigusega "lammaste limaskestapalavik" ("blue Tongue") toime tulemiseks, ühisturuga kokkusobimatuks. Selle seadusega kehtestatakse rida meetmeid loomahaigusest "blue Tongue" mõjutatud loomakasvatajate heaks.

Sardiinia maakond esitab oma nõuete toetuseks järgmised õiguslikud alused:

- vorminõuete rikkumine, kuna kostja poolt abi kokkusobivuse hindamiseks läbi viidud uurimine oli ebapiisav, sest see ei arvestanud teatistes esitatud ja hiljem Sardiinia maakonna poolt täiendatud andmetega, ja eriti järgmiste asjaoludega:
 - abi ei olnud mõeldud muutustes olevatele äriühingutele, vaid kujutab endast täiendavat meedet hüvitamiseks tootjate kahjumit, mis tuleneb kooperatiivide püsivate kulude olulisest mõjust netotulude jagamisele;
 - loomahaiguse ja tootlikkuse vähenemise vahelist kausaalset seost ei saa abstraktselt tõendada, vaid see sõltub abi korra tegelikust rakendamisest, mis korraldati nii, et välistada abi andmine muuks otstarbeks kui seonduvalt loomahaigusega "blue Tongue". Teistele hüpoteetilistele põhjustele peale tootlikkuse vähenemise viitamine ei ole piisavalt põhjendatud ning on vastuolus komisjonile edastatud andmetega.
 - abi saavatel kooperatiividel ei ole lihtsat võimalust pöörduda teiste varustusallikatele poole.
- EÜ asutamislepingu sätete ja selle rakendamisega seonduvate õiguse üldpõhimõtete rikkumine, kuna:
 - komisjon olevat rikkunud kasuliku mõju põhimõtet, välistades EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 2 punkti b kohaldamise, kuna Itaalia ametiasutused ei olnud sellele sättele viidanud. Hageja arvates oleks kostja pidanud piisavalt põhjendatult selgitama selle sätte kohaldamata jätmist. Kasuliku mõju põhimõtte kohaselt ei saaks selle sätte kohaldamine kindlasti sõltuda sellest, kas Itaalia ametiasutused sellele viitavad või mitte.
 - komisjon olevat rikkunud EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkti c, kuna ta ei arvestanud kokkusobimatuks peetud meetme sisulist identisust komisjoni enda poolt heaks kiidetud meetmetega komisjoni 2. veebruari 2001. aasta otsuses SG(01) D/285817 seaduse 22/2000 artikli 3 kohta.

Hagi, mille Indorata-Servicos e Gestao Lda esitas 7. juunil 2004 Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu

(Kohtuasi T-204/04)

(2004/C 217/46)

(Kohtuasja menetluse keel: saksa keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse on Indorata Servicos e Gestao Lda, esindaja Rechtsanwalt T. Wallentin, esitanud 7. juunil 2004 hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada vaidlustatud tagasilükkamisotsus kaubamärgi registreerimise kohta ja paluda Siseturu Ühtlustamise Ametil registreerida ühenduse kaubamärgina tähis HAIRTRANSFER ka ülejäänud vaidlusalustele kaupadele ja teenustele ning see avalikustada.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Taotletav ühenduse sõnaline kaubamärk HAIR-
kaubamärk: TRANSFER – taotlus nr 2 619
039

Kaubad või teenused: kaubad ja teenused klassides 8, 22, 41 ja 44 (elektrilised ja mitte-elektrilised juuste-eemaldamise aparaadid; kunstlikud ja loomulikud juuksed; väljaõpe, eriti täiendõppe seminaride ettevalmistamine ja läbiviimine; tervisliku seisundi ja iluhooldus; eriti juustehooldus ja -ravi)

Apellatsioonikojas vaidlustatud otsus: registreerimise taotluse tagasilükkamine kontrollija poolt

Apellatsioonikoja otsus: kaebus tagasi lükata

Esitatud õiguslikud alused: taotletav kaubamärgil on eristusvõime määruse (EÜ) nr 40/93 artikli 7 lõike 1 punkti b mõttes

taotletav kaubamärk ei koosne ainult tähistest või märkidest määruse (EÜ) nr 40/93 artikli 7 lõike 1 punkti c mõttes

**Hagi, mille Alessandro Ianniello esitas 8. juunil 2004
Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu**

(Kohtuasi T-205/04)

(2004/C 217/47)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 8. juunil 2004 hagiavalduse, mille on Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu esitanud Alessandro Ianniello, elukoht Brüssel, esindajad Stéphane Rodrigues ja Yola Minatchy, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luksemburg.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada ametisse nimetava ametiisiku 18. veebruari 2004. aasta otsus, millega vastati härra Alessandro Ianniello kaebusele ja tühistati tema 1. juuli 2001 kuni 31. detsembri 2002 karjäärihindamise akt;
- võtta Euroopa Ühendus lepinguvälisele vastutusele tulenevalt vaidlustatud otsusest ja viivitusest hageja 1. juuli 2001 kuni 31. detsembri 2002 karjäärihindamise akti koostamisel;
- mõista hageja kasuks välja hüvitus talle tekitatud kahju eest summas 5000 eurot;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud ametisse nimetava ametiisiku 18. veebruari 2004. aasta otsuse vastu, millega jäeti rahuldamata hageja taotlus vaadata uuesti läbi tema 1. juuli 2001 kuni 31. detsembri 2002 karjäärihindamise akt ja millega ei peetud vajalikuks Välissuhete peadirektoraadi pariteetsele atesteerimiskomisjonile esitatud teatud dokumentide suhtes ametkondliku juurdluse algatamist.

Oma nõuete toetuseks juhib hageja tähelepanu oluliste menetluspõhimõtete rikkumisele: õigus kaitsele, haldusorgani erapooletus ja kohustus oma toiminguid põhjendada.

Lisaks eirab vaidlustatud otsus hageja õigust isikuandmete kaitsele, haldusorgani kohustust hoolitseda oma töötajate eest ja hea halduse põhimõtet.

Fernando Rodrigues Carvalhais'i 7. juuni 2004. aasta (faks/e-post: 2. juuni 2004) hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid, joonised ja tööstusdisainilahendused) vastu

(Kohtuasi T-206/04)

(2004/C 217/48)

(Kohtumenetluse keel: portugali keel)

Fernando Rodrigues Carvalhais (esindaja advogado Paulo Graça) esitas Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule 7. juunil 2004 (faks/e-post: 2. juuni 2004) hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid, joonised ja tööstusdisainilahendused) vastu.

Apellatsioonikojas oli teine menetluspool PROFILPAS, S.N.C. (Ufficio Veneto Brevetti).

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 18. märtsi 2004. aasta otsus (ühendatud kohtuasjad nr R 2407/2002 8. augustist 2002 ja nr R 408/2003 1);
- jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Fernando Rodrigues Carvalhais

Taotletav ühenduse kaubamärk: Kujutismärk "PERFIX" (taotlus nr 1635515) kaupadele klassis 6 (metallist profiilid ja lisatarvikud), klassis 17 (plastist ja kummist profiilid ja lisatarvikud ning liitmikud ja kinnitusdetailid) ja klassis 19 (mittemetallist ehitusmaterjalid, keraamilised äärised (liistud) ja ühendused, marmorist äärised (liistud) ja ühendused ning ühendused katenditele üldiselt, mis ei kuulu teistesse klassidesse)

Teise kaubamärgi või tähise omanik vastulausemenetluses: PROFILPAS, S.N.C.

Teine kaubamärk või tähis: Kujutismärk "CERFIX" (ühenduse kaubamärk nr 587725) ja sõnamärk "PROFIX" (ühenduse kaubamärk nr 771196)

Vastulausete osakonna otsus:

Vastulause tagasi lükata

Peamine vaidluslaste kaubamärkide element pole nimeosa "FIX" eraldivõetuna, vaid nende iseloomulik kujutis ühes graafilise esitusega.

Kokkuvõtteks: pole tõenäoline, et tarbija ajab turul eksisteerivad kaubamärgid segi üksnes seetõttu, et nende nimes esineb liide "FIX".

Apellatsioonikoja otsus:

Vastulausete osakonna otsus tühistada ja registreerimistaotlus rahuldamata jätta

Hagi, mille Gibraltar valitsus esitas 9. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-211/04)

(2004/C 217/49)

(Kohtuasja menetluse keel: inglise keel)

Esitatud õiguslikud alused:

Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti a väär tõlgendamine vastulausete osakonna poolt osas, milles leiti, et taotletav kaubamärk on segiaetav ühenduse kaubamärkidega nr 587725 ja nr 771196.

Vastavalt ühenduse kaubamärkide direktiivi preambula kümnendale punktile sõltub kaubamärgi eristatavuse hindamine mitmest asjaolust [...]. Vaidlustatud otsuses on apellatsioonikoda teinud ilmse hindamisvea mainides üldiselt mõnda neist asjaoludest, jättes samas täitmata oma kohustuse anda neile igakülgne hinnang.

Analüüsid asjakohaseid kaubamärke ei teostatud vaidlustatud otsuses kaubamärgi "iseloomulike elementide segiajamise tõenäosuse igakülgset hindamist" vastavalt 22. juuni 1999. aasta otsusele asjas Lloyd Schuhfabrik Meyer (C-342/97, EKL I-3819, punkt 25).

Apellatsioonikoda on vastuoluliselt viidanud "asjakohaste kaubamärkide igakülgele hindamistele" ning samas, eraldades taotletava ühenduse kaubamärgi elemendid, kasutanud teistsugust hindamismeetodit.

Hageja väidab, et apellatsioonikoja otsuses on üllatuslikult leitud, et kuigi võrreldavate kaubamärkidel on palju erinevusi, on tõenäoline, et kõnealused kaubamärgid aetakse omavahel segi.

Samuti oleks pidanud arvesse võtma neid ees- ja/või järelliidet "FIX" sisaldivaid klasside 6, 17 ja 19 toodete ühenduse kaubamärke, millest osad on registreeritud enne kostja kaubamärki. Eeldusel, et need kaubamärgid on eristatavad, ei saa väita, et hageja ja kostja kaubamärgid on segiaetavad.

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 9. juunil 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Gibraltar valitsus, esindajad jurist M. Llamas, solicitor J. Temple Lang, jurist A. Petersen ja jurist K. Nordlander, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luksemburgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus tervikuna;
- jätta Gibraltar kohtukulud käesolevas asjas komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 30. märtsi 2004. aasta otsuse toetuskava kohta, mida Ühendkuningriigil on kavas rakendada Gibraltar valitsuse ettevõtte tulumaksureformi raames.⁽¹⁾ Komisjon oli oma otsuses seisukohal, et kavandatav maksureform kujutab endast ühisturuga kokkusobimatut riigiabi.

Hageja märgib, et komisjoni arvates on reform piirkondlikult valikuline, andes Gibraltar äriühingutele Ühendkuningriigi äriühingutega võrreldes maksusoodustusi, ning et kõnealune reform on sisuliselt valikuline, andes mõnedele Gibraltar äriühingutele võrreldes teiste Gibraltar äriühingutega maksusoodustusi.

Oma hagi toetuseks väidab hageja esiteks, et komisjon kohaldas väärtalt seadust ja tegi vigu põhjendamisel, otsustades, et kavandatav Gibraltar maksureform on piirkondlikult valikuline.

Selles osas väidab hageja, et eeldus, et Gibraltar on Ühendkuningriigi osa, on väär. Hageja arvates tuleneb see selgelt siseriiklikest põhiseaduslikest õigusaktidest, rahvusvahelisest avalikust õigusest ja ühenduse õigusest.

Lisaks väidab hageja, et komisjoni piirkondliku valikulisuse põhimõtet ei saa Gibralteri puhul kohaldada. Hageja arvates käsitleb otsus kahte täielikult teineteisest eraldiseisvat ja teineteist välistavat maksujurisdiktsiooni, nii et Gibralteri maksuseadusi ei saa käsitleda eranditena Ühendkuningriigi maksuseadustest.

Teiseks väidab hageja, et komisjon kohaldas väärtalt seadust ja tegi põhjendusvigu, otsustades, et maksureform on sisuliselt valikuline. Hageja arvates on reform üldise iseloomuga ja kujutab endast Gibralteri mõistlikku majanduspoliitilist valikut.

Hageja arvates on sätted, mille alusel on maksust vabastatud äriühingud, kes ei teeni kasumit, ja mille kohaselt äriühingutel ei ole vaja maksta rohkem kui kindlaksmääratud ülemmäär, ettenähtud ainult liigse maksustamise vältimiseks ning neid ei kohaldata valikuliselt teatud rühma või kategooriasse kuulumise alusel.

Hageja väidab samuti, et komisjon eksis, väites Gibralteril ärihooneid ja töötajaid mitteomavatele äriühingutele tööjõumaksude ja omandimaksude kohaldamata jätmisega seoses, et reform annab maksuvabastuse offshore-sektorile ning on seetõttu sisuliselt valikuline. Lisaks väidab hageja, et komisjon rikkus sellega seoses oluliselt menetlusnorme, kuna ei Ühendkuningriigile ega ka hagejale ei antud võimalust ametliku uurimise ajal selle kohta märkusi esitada.

Lõpuks leiab hageja, et reformi ei saa pidada valikuliseks, kuna selle olemus, üldine ülesehitus ja olulised omadused on kavandatud, arvestades Gibralteri majanduse erijooni, eelkõige selle piiratud suurust, tööjõu vähesust, teenustekeskset tööstust ja väikese haldusaparaadi lihtsustatud töökorda.

(¹) Riigiabi C 66/2002 – Gibralteri valitsuse ettevõtte tulumaksu reform.

Royal County of Berkshire Polo Club Ltd 8. juuni 2004 hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu

(Kohtuasi T-214/04)

(2004/C 217/50)

(Kohtumenetluse keel määratakse vastavalt kodukorra artikli 131 lõikele 2. Hagiavaldus esitati inglise keeles.)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule esitati 8. juunil 2004 hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu Royal County of Berkshire Polo Club Ltd poolt, asukohaga Windsor (Ühendkuningriik), mida esindavad solicitor J. H. Maitland Walker ja barrister D. McFarland.

Esimeses apellatsioonikojas oli menetlusosaliseks ka Polo/Lauren Company LP.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada esimese apellatsioonikoja 25. märtsi 2004. aasta otsus asjas R 273/2002-1, millega taotleja kaebus tagasi lükati;
- jätta kohtukulud Siseturu Ühtlustamise Ameti kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja:

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Kujutismärk "ROYAL COUNTY OF BERKSHIRE POLO CLUB" klassi 3 kaupadele (puhastusvahendid jne)

Teise kaubamärgi või tähise omanik vastulausemenetluses: Polo Lauren Company LP

Teine kaubamärk või tähis: Siseriiklikud sõna "POLO" sisaldavad kujutis- ja sõnamärgid

Vastulause osakonna otsus: Vastulause tagasi lükatud

Apellatsioonikoja otsus: Vastulause osakonna otsus tühistatud; registreerimisest keeldumine

Esitatud õiguslikud alused: Määruse (EÜ) nr 40/94 (¹) artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine. Taotleja väidab, et asjaomased kaubamärgid ei ole sarnased.

(¹) Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, 14.1.1994, lk 1).

Hagi, mille Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik esitas 9. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-215/04)

(2004/C 217/51)

(Kohtuasja menetluse keel: inglise keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 9. juunil 2004 hagi, mille on Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu esitanud Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, esindaja M. Bethell, keda abistavad QC D. Anderson ja barrister H. Davies, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus tervikuna;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 30. märtsi 2004. aasta otsuse toetuskava kohta, mida Ühendkuningriigil on kavas rakendada Gibraltar valitsuse ettevõtte tulumaksureformi raames.⁽¹⁾ Komisjon on oma otsuses seisukohal, et kavandatav maksureform kujutab endast ühisturuga kokkusobimatut riigiabi.

Oma hagi toetuseks väidab hageja, et komisjoni järeldused piirkondliku valikulisuse kohta on tühised oluliste faktiivide ja seadusega vale kohaldamise tõttu.

Hageja on seisukohal, et Gibraltar – koloonia, mille omavalitsust Ühendkuningriik on kohustatud edendama ÜRO harta alusel – ei ole siseriikliku, rahvusvahelise ja ühenduse õiguse seisukohalt Ühendkuningriigi osa. Edasi väidab hageja, et Gibraltar on Ühendkuningriigi suhtes autonoomne ja ei saa viimaselt subsidiime ega rahalist toetust. Hageja väidab samuti, et Ühendkuningriigi ja Gibraltar maksusüsteemid on täiesti eraldiseisvad ega ole omavahel seotud ning et mainitud reformikava ei kujuta endast maksude alandamist Ühendkuningriigis kehtivate maksusüsteemide raames. Samuti on komisjoni seisukoht hageja arvates vastuolus võrdse kohtlemise põhimõttega seetõttu, et sümmeetrilise õiguste ja kohustuste üleminekuga piirkonna võetud meetmeid ei peeta riigiabiks, samal ajal kui asümmeetrilise õiguste ja kohustuste üleminekuga piirkonna võetud samad meetmeid seda on.

Hageja arvates on komisjoni järeldused sisulise valikulisuse kohta on seadusest lähtudes valed ning ebapiisavalt põhjendatud.

Lõpetuseks väidab hageja, et komisjon on rikkunud hageja õigust olla ärakuulatud sellega, et ta ei toonud EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 ettenähtud menetluse käigus esile teatud asjaolusid, millega ta oma otsust põhjendas.

⁽¹⁾ Riigiabi C 66/2002: Gibraltar valitsuse ettevõtte tulumaksureform.

Hagi, mille Euroopa Keskkonnabüroo ja Stichting Natuur en Millieu esitasid 9. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-236/04)

(2004/C 217/52)

(Kohtuasja menetluse keel: inglise keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud hagi, mille 9. juunil 2004 esitasid Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Euroopa Keskkonnabüroo, asukoht Brüssel (Belgia), ja Stichting Natuur en Millieu, asukoht Utrecht (Madalmaad), esindajad juristid P. van den Biesen ja B. Arentz.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tunnistada osaliselt kehtetuks komisjoni otsus 2004/248/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 3 ja artikli 3 alapunkti b osas;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsusega jättis komisjon muutmata direktiivi 91/414⁽²⁾ I lisa, lisamata seal loetletud toimeainete hulka atrasiini. Direktiivi 91/414 artiklis 4 on sätestatud, et liikmesriigid annavad taimekaitsevahendi jaoks loa üksnes juhul, kui selle toimeained on loetletud I lisas. Keeldudes lisamast atrasiini I lisasse, otsustas komisjon edaspidi mitte lubada seda ainet sisaldavate taimekaitsevahendite kasutamist.

Hagejad ei vaidlusta otsuse seda osa, vaid üleminekusätteid, millega kuni 30. juunini 2007 lubatakse teatud tingimustel, mille eesmärgiks on riski minimeerimine, kasutada piiratud juhtudel atrasiini sisaldavaid tooteid. Otsuse preambulis põhjendab komisjon neid üleminekumeetmeid sellega, et käesoleval ajal puuduvad tõhusad alternatiivid, ning et nende väljatöötamiseks on vaja aega.

Oma hagi toetuseks väidavad hagejad, et vaidlustatud sätted rikuvad direktiivi 91/414. Selle direktiivi artikkel 8 näeb ette, et liikmesriigid võivad veel 12 aasta jooksul lubada nende toimeainete kasutamist, mis on pärast direktiivi teatavakstegemist juba kaks aastat turul olnud. Atrasiin on selline toimeaine. Kui aga vahepeal ei ole neid toimeaineid I lissasse kantud, puudub hageja arvates direktiivis 91/414 õiguslik alus loa andmiseks neid pärast 12-aastase üleminekuperioodi lõppemist jätkuvat kasutada. Hagejad väidavad seega, et vaidlusaluste sätetega andis komisjon aluse atrasiini kasutamise jätkuvaks lubamiseks, kuigi tal puudus selleks direktiivi 91/414 alusel õigus.

Hagejad väidavad samuti, et komisjon rikkus direktiivi 92/43⁽³⁾ jättes vaidlustatud otsusesse lisamata täiendavad piirangud seoses erikaitsealadega, täpsemalt direktiivi 92/43 artiklis nimetatud Natura 2000 võrgustikuga.

⁽¹⁾ EÜT L 78 16.3.2004, lk 50.

⁽²⁾ Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta, EÜT L 230, 19. 8. 1991, lk 1-32.

⁽³⁾ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta, EÜT L 206, 22. 7. 1992, lk 7-50.

Itaalia Vabariigi 11. juuni 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-239/04)

(2004/C 217/53)

(Kohtuasja menetluse keel: itaalia keel)

Itaalia Vabariik, esindaja avvocato dello Stato Danilo del Gaizo, esitas 11. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tunnistada vaidlusalune otsus kehtetuks;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud komisjoni 30. märtsi 2004. aasta otsuse nr C(2004) 930 fin peale, mis puudutab menetlust nr C62/2003 (ex NN 7/2003) Itaalias algselt 14. veebruaril 2003. aasta määrusega ja hiljem 17. aprillil 2003. aasta seadusega nr 81 kehtestatud edasilükkamatute tööhõivemeetmete rakendamiseks antava riigiabi ühisturu printsiibiga vastuolu kohta. Komisjon leidis, et kõnealune abinõu annab rahalise

soodustuse isikutele, kes võtavad üle finantsraskustes ettevõtted, mis on allutatud erakorralisele juhtimisele, millel on vähemalt 1000 töötajat ning mis on enne 30. aprilli 2003 sõlminud Töoministeeriumiga töötajate üleviimise kollektiivlepingu, samuti erakorralisele juhtimisele allutatud finantsraskustes ettevõtted, kus on vähemalt 1000 töötajat ning mis on ülevõtmisele määratud.

Oma nõude toetuseks väidab hageja järgmist:

- kõnealune abi on mõistetav üldise tööd lubava meetmena ning sellisena ei ohusta ega moonuta see konkurentsi, seega ei ole tegu riigiabiga EÜ asutamislepingu artikli 87 (1) mõttes.
- proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt võtab komisjon abi nõuetelevastavust hinnates arvesse ajutise situatsiooni või tõsise tööhõive kriisiga toimetulekuks vajaliku ning selle ületamiseks vajamineva ajaga rangelt piiratud meetme kehtivusperioodi.
- rikutud on taastamise ja ümberstruktureerimise riigiabi juhust osas, mis puudutab Ocean SpA müümist Brandt Italia'le, arvestades, et juhise punkt 100 viitab teatamata abile, sätestades, et komisjon peab uurima igasuguse komisjoni loata taastumisele ja ümberstruktureerimisele suunatud abi vastavust ühisturule.
- komisjon on rikkunud oma 12. detsembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2204/2002, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist tööhõivealase riigiabi suhtes, (¹) osas, milles ta ei pidanud kõnealust abinõu vastavuses olevaks.

⁽¹⁾ EÜT L 337 13.12.2002, lk 3.

Hagi, mille Euroopa Keskkonnabüroo ja Stichting Natuur en Millieu esitasid 9. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-241/04)

(2004/C 217/54)

(Kohtuasja menetluse keel: inglise keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud hagi, mille 9. juunil 2004 esitasid Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Euroopa Keskkonnabüroo, asukoht Brüssel (Belgia), ja Stichting Natuur en Millieu, asukoht Utrecht (Madalmaad), esindajad juristid P. van den Biesen ja B. Arentz.

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tunnistada osaliselt kehtetuks komisjoni otsus 2004/247/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 3 ja artikli 3 alapunkti b osas;

— jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsusega jättis komisjon muutmata direktiivi 91/414⁽²⁾ I lisa, lisamata loetletud toimeainete hulka simasiini. Direktiivi 91/414 artiklis 4 on sätestatud, et liikmesriigid annavad taimekaitsevahendi jaoks loa üksnes juhul, kui selle toimeained on loetletud I lisa. Keeldudes lisamast simasiini I lissasse, otsustas komisjon edaspidi mitte lubada seda ainet sisaldavate taimekaitsevahendite kasutamist.

Hagejad ei vaidlusta otsuse seda osa, vaid üleminekusätteid, millega kuni 30. juunini 2007 lubatakse teatud tingimustel, mille eesmärgiks on riski minimeerimine, kasutada piiratud juhtudel simasiini sisaldavaid tooteid. Otsuse preambulis põhjendab komisjon neid üleminekumeetmeid sellega, et käesoleval ajal puuduvad tõhusad alternatiivid, ning et nende väljatöötamiseks on vaja aega.

Oma hagi toetuseks esitavad hagejad samad õiguslikud alused ja argumendid, mille nad esitasid kohtuasjas T-236/04.

⁽¹⁾ ELT L 78 16.3.2004, lk 50.

⁽²⁾ Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta, EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1-32.

Elisabeth Saskia Smit'i 17. juuni 2004 hagi Europoli vastu

(Kohtuasi T-244/04)

(2004/C 217/55)

(Kohtuasja menetluse keel: hollandi keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus sai 17. juunil 2004 hagi, mille esitas Elisabeth Saskia Smit, elukoht Scheveningen (Holland), esindajad P. de Casparis ja M. F. Baltussen, Europoli vastu.

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tühistada Europoli 19. mai 2003. aasta otsus koos 19. märtsi 2004. aasta otsusega tema kaebuse kohta;

— jätta kohtukulud Europoli kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab kostja otsuse, mille kohaselt ei kaalutud tema kandidatuuri mitmele vabale ametikohale. Hageja väidab, et kostja on teinud ilmse hinnanguvea.

Hagi, mille Jacques Wunenburger esitas 17. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-246/04)

(2004/C 217/56)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 17. juunil 2004 hagiavalduse, mille on Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu esitanud Jacques Wunenburger, elukoht Zagreb (Kroaatia), esindaja advokaat Eric Boigelot.

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tühistada peasekretär David O'Sullivan, kes oli kaebust läbi vaatavaks ametiisikuks, 11. septembri 2003. aasta otsus, mis on hagejale kahjulik, kuna kinnitab ja kiidab lõplikult heaks hageja karjääriarenguakti ajavahemikuks 1.7.2001 – 31.12.2002;

— tühistada kõnealune karjääriarenguakt;

— tühistada eelmainitud otsus, millega lükati tagasi hageja poolt 9. detsembril 2003 personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel esitatud kaebus registreerimisnumbriga R/711/03, milles nõuti vaidlusaluse otsuse tühistamist;

— mõista hageja kasuks välja hüvitus moraalse kahju ja karjääri ohtuseadmise eest nii oluliste rikkumiste kui ka kõnealuse karjääriaruande koostamisega oluliselt viivitamise tõttu ex aequo et bono 4000 eurot, millist summat esimese astme kohus võib suurendada või vähendada;

— jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja viitab oma hagi alusena personalieeskirjade artikli 25 lõike 2, artikli 26 ja artikli 43 ning komisjoni poolt viimati mainitud artikli rakendamiseks 26. aprillil 2002 vastuvõetud üldiste rakenduseeskirjade rikkumisele. Hageja toetub samuti kaitseõiguse, hea haldustava, tööandja kohustuse hoolitseda oma töötajate eest ja võrdse kohtlemise põhimõttele rikkumisele ning ilmsele kaalutusveale.

Hagi, mille Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos ("ASEPROFAR") ja Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico, S.A. ("EDIFA") esitasid 17. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-247/04)

(2004/C 217/57)

(Kohtuasja menetluse keel: hispaania keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 17. juunil 2004 hagi, mille on Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu esitanud Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos ("ASEPROFAR") ja Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico, S.A. ("EDIFA"), asukoht Madrid, esindaja advokaat Luis Ortiz Blanco.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni otsus, mis sisaldub 2. aprilli, 6. mai ja 10. mai 2004. aasta kirjades, millega komisjon otsustas loobuda kaebuste nr P/2002/4609 ja 2003/5119 (EÜ asutamislepingu artikli 29 kohaldamine) edasisest menetlusest põhjendusel, et 13. juuni 2003. aasta kuninglik määrus nr 725/2003 ei riku EÜ asutamislepingu artiklit 29 ega EÜ asutamislepingu artiklit 10 koostoimes EÜ asutamislepingu artikliga 29;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Kaesoleva kaebuse esemeks on tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 2. aprilli, 6. mai ja 10. mai 2004. aasta kirjades sisalduv otsus osas, millega jäetakse rahuldamata hageja esitatud kaebused (P/2002/4609 ja 2003/5119) 13. juuni 2003. aasta kuningliku määruse nr 725/2003 vastuvõtmise peale niivõrd, kui võrd see muudab seaduse nr 25/1990 meditsiinitoodete kohta artikli 100 lõike 2 teatud aspekte.

Real Decreto kohustab hulgimüüjaid, kes tegelevad ravimite edasimüügiga, teavitama terviseasutusi apteekidele ja teistele hulgimüüjatele müüdüd meditsiiniliste toodete kogustest. Seejärel edastab see ametiasutus nimetatud teabe ravimilaboritele. Hagejad leiavad, et ravimilaborid võivad kohaldada efektiivselt meetmeid eksportivate hulgimüüjate poolt teistes ühenduse liikmesriikidesse toimuva ekspordi takistamiseks, kui nad saavad teada, millised hulgimüüjad ravimeid ekspordivad, milliseid ravimtooteid ja millises koguses eksporditakse.

Hagejad leiavad seetõttu, et kõnealune kuninglik määrus rikub EÜ asutamislepingu artiklit 29 või selle artiklit 10 koostoimes artikliga 29.

Scania AB (Publ) 21. juuni 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-248/04)

(2004/C 217/58)

(Kohtumenetluse keel: inglise keel)

Scania AB (Publ), asukoht Södertälje (Rootsi), esitas 21. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on lawyer'id D. Arts ja F. Herbert, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luksemburgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada komisjoni 7. aprilli 2004. aasta otsus, millega on heaks kiidetud Volvo A-aktsiate võõrandamine Ainaxi vahendusel;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja väidab, et komisjoni luba Volvo ja Renault Vehicules Industriels'i koondumiseks⁽¹⁾ oli antud tingimusel, et Volvo võõrandab oma osaluse Scania (Scaniaga seotud kohustus). Vaidlustatud otsusega kiitis komisjon heaks Volvo võõrandamisetepanekud, mille kohaselt Volvo annab talle jäänud Scania aktsiad üle tütarettevõttele Ainax. Lisaks väidab hageja, et Ainaxi aktsiad tuli jaotada dividendidena Volvo aktsionäride vahel.

Hageja väitel rikub vaidlustatud otsus Scaniaga seotud kohustust, mis tuleneb komisjoni 1. septembri 2000. aasta otsusest, samuti määruse nr 4064/89⁽²⁾ artikli 6 lõike 1 punkti c ja artikli 6 lõiget 2.

Hageja väitel vahendava üksuse Ainax loomine säilitab praegu Volvo kontrolli all oleva aktsiakogumi ega lase seda jaotada Volvo aktsionäridele. Lisaks rõhutab hageja, et kuna Renault'le kuulub ligikaudu 20 % Volvo aktsiatest, kontrollib Renault ligikaudu 20 % Ainaxist, mis omakorda kontrollib ligikaudu 25 % Scaniast. Hageja leiab, et võõrandamise struktuur kindlustab Renault'le ja kaudselt ka Volvole olulise mõju hageja üle ja privilegeeritud siseinfo tema ärisaladuste kohta. Hageja väitel ei saa ta seetõttu enam Volvo/Renault VI grupist sõltumatu alternatiivse ettevõtjana tegutseda.

(¹) Komisjoni 1. septembri 2000. aasta otsus, millega koondumine on kuulutatud ühisturuga kokkusobivaks (asi nr IV/M.1980 – 3* VOLVO/RENAULT V.I.) vastavalt komisjoni määrusele (EMÜ) nr 4064/89 (EÜT L 301, lk 23).

(²) Komisjoni 21. detsembri 1989. aasta määrus (EMÜ) nr 4064/89 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜT 1990 L 257, lk 13).

Hagi, mille esitas Philippe Combescot 21. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon vastu

(Kohtuasi T-249/04)

(2004/C 217/59)

(Kohtumenetluse keel: itaalia keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus sai 21. juunil 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon vastu Philippe Combescot, keda esindavad advokaat'd Alberto Maritati ja Viola Messa.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tunnistada täiesti ebaseaduslikuks P. Combescot'st kõrgemal positsioonil olevate ametnike käitumine ja selle tagajärjed hageja tööelule, karjäärile ja seetõttu ka tema tervisele, millele lisaks tunnistada, et tal on õigus saada personalieeskirjade artiklis 24 sätestatud abi;
- tunnistada ebaseaduslikuks hageja karjääriarengu aruanne, mis koostati hageja ja tema ülemuse vahel valitseva tugeva ja parandamatu vaenulikkuse tagajärjel;
- tunnustada, et P. Combescot'l on õigust saada hüvitist talle tekitatud, tema tööelu ja karjääri kahjustamisega seotud moraalse kahju hüvitamiseks, mille suuruseks tuleb määrata vähemalt 1000 eurot.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesolevas kohtuasjas leiab hageja, et ta kannatas komisjoni Guatemala esinduses alalise nõunikuna töötamise ajal vahetu

ülemuse isikliku ja tööalase ahistamine ning alandamise all. Hageja sõnul on probleem lühidalt öeldes taolistes solvavates käitumiseviisides, mis rikkusid tema tööelu ja põhjustasid tõsiseid tagajärgi tema tervisele.

Personalieeskirjades ettenähtud abi andmisest keeldumine ei ole seega õiguslikult põhjendatud. Samuti tuleb lugeda õigusvastaseks kõnealuse avavahemiku kohta koostatud karjääriarengu aruanne.

Philippe Combescot' 21. juuni 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjon vastu

(Kohtuasi T-250/04)

(2004/C 217/60)

(Kohtumenetluse keel: itaalia keel)

Philippe Combescot esitas 21. juunil 2004 hagi Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on advokaat Alberto Maritati ja advokaat Viola Messa, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luksemburgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- kinnitada, et otsus, millega jäeti rahuldamata taotlus osaleda Kolumbia delegatsiooni juhi ametikoha täitmiseks korraldatud konkursil, millest teatati 28. mai 2003. aasta vaba ametikohta puudutava teatega COM/091/03, on ebaseaduslik; kinnitada, et seetõttu on ebaseaduslik terve konkursimenetlus ja selle tagajärjel konkursi esemeks olnud ametikohta puudutav ametisse nimetamise otsus; kinnitada, et Philippe Combescot' maine ja ametialane isiksus on ebaseadusliku otsuse tõttu jätta ta konkursist välja kahjustatud, mis on mõju avaldanud tema psüühilisele tasakaalule, ja kohustada maksma Combescot'le kahju hüvitamiseks 100 000 eurot.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab kostja keeldumise vastu võtta tema avaldus Kolumbia delegatsiooni juhi ametikohta täites.

Hageja viitab oma nõuete toetuseks järgmistele asjaoludele:

- vaba ametikohta puudutava teatega vastuolus olev menetlus selles osas, et tema avalduse vastuvõtmata jätmise põhjused (st, et tal puudus kaheaastane töökogemus osakonnajuhataja ametikohal) ei olnud mainitud vaba ametikohta puudutavas teates;

- mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumine, kuna hagejaga sarnases olukorras olevate ametnike avaldused võeti vastu;
- põhjenduse puudulikkus ja kaalutusvead selles osas, et jäeti arvestamata hageja ametikoha ja ülesannete – olgugi formaalselt üksnes nõuniku rollis Guatemalas – vastavus osakonnajuhataja ametikoha ja ülesannetega, arvestades, et tal oli olnud Guatemala delegatsioonis juhtimise ja majanduse osalt täiesti iseseisvaid haldusjuhtimisfunktsioone.

mis tema meelest õigustavad kõnealust meedet, mida ta peab ühise põllumajanduspoliitika eesmärgile ja ühisele turukorraldusele vastavaks, kinnitades, et sellega ei tekitatud mingit kahju.

Kreeka Vabariik leiab veel, et korrektsioonisumma on valesti arvutatud.

Kreeka Vabariigi 22. juuni 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-251/04)

(2004/C 217/61)

(Kohtumenetluse keel: kreeka keel)

Kreeka Vabariik esitas 22. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on V. Kontolaimos ja I. Khalkias.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada 29. aprilli 2004. aasta otsus 2004/457/EÜ (ELT L 156, lk 47).

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Olles kontrollinud raamatupidamisarvestust vastavalt määrusele (EMÜ) nr 729/70, ei rahastanud komisjon vaidlustatud otsusega ühenduse eelarvest Kreeka Vabariigi kulusid puu- ja köögiviljasektoris ning riikliku ladustamise valdkonnas, pidades neid kulusid ühenduse eeskirjadele mittevastavaks, mistõttu tuleb need kulud kanda Kreeka Vabariigil.

Osa neist kuludest on seotud riisi riikliku ladustamisega eelarveaastatel 1999–2001. Eeskirjadele mittevastavuse põhjuseks tõi komisjon hilinenud sekkumise teatava riisikoguse puhul. Otsuse kõnelust kogust käsitleva osa vaidlustamist põhjendab Kreeka Vabariik väitega, et komisjon on rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet, keeldudes arvestamast vääramatut jõudu – veoautojuhtide streiki. Veel väidab Kreeka Vabariik, et on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna komisjoni talitused ei edastanud komisjoni seisukohta, kui oli teatatud, et vääramatu jõu tõttu sekkumine hilineb. Peale selle väidab Kreeka Vabariik, et piisavalt ei ole põhjendatud suunise VI/5330/97 mittejärgimist, mis näeb ette kindla määraga korrektsioonide kohaldamise, juhul kui ebakorrapäraste maksete tegelikku suurust ei saa kindlaks määrata.

Osa rahastamata jäetud kuludest on seotud virsikutootjatele miinimumhinna maksmata jätmisest tingitud korrektsiooniga. Vaidlustatud otsuse selle punktiga seoses tunnistab Kreeka Vabariik, et töötajate asemel maksti otse tootjaorganisatsioonidele, kuid ta viitab erandlikele asjaoludele,

Puudustkannatavate inimeste abistamise programmiga seotud 2 %-lise korrektsiooni osas väidab Kreeka Vabariik, et määruse nr 3149/92⁽¹⁾ artikleid 1, 2 ja 9 on väärtalt tõlgendatud, asjaolusid on valesti hinnatud ja esitatud põhjendused ei ole piisavad.

Puu- ja köögiviljasektori kolmeaastase ümberkorraldusprogrammi korrektsiooni osas väidab Kreeka, et määruse nr 3816/92⁽²⁾ artiklit 2 on väärtalt tõlgendatud ning asjaolusid on valesti hinnatud eelkõige sellega seoses, et maksta tuli pigem kolme aasta jooksul saavutatu kui teoksil oleva eest, nii nagu tuli maksta ümberkorraldusmeetme eest. See leidis aset kuus kuud pärast kolmeaastase ajavahemiku möödumist ja selle eest maksti 2000. aasta esimesel poolel.

Lõpuks põhjendab Kreeka Vabariik kogu otsuse tühistamise taotlust üldise argumendiga, et vastavalt määruse nr 1258/99⁽³⁾ artikli 7 lõikele 4 koostoimes määruse nr 1663/1995⁽⁴⁾ artikliga 8 ei olnud komisjonil kõnealusel ajal volitusi määrata asjaomaste ajavahemike puhul korrektsioone. Nimetatud sätete järgi peab korrigeeritava kulutuse hinnang sisalduma määruse nr 1663/95 artikli 8 kohases teates, selleks et korrektsioonide kohaldamiseks saaks määratleda teatele eelnevad 24 kuud.

⁽¹⁾ Komisjoni 29. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 3149/92, millega kehtestatakse ühenduses enim puudustkannatavatele isikutele sekkumisvarudest pärit toiduainete tarnimise üksikasjalikud eeskirjad (EÜT L 313, 30.10.1992, lk 50).

⁽²⁾ Nõukogu 28. detsembri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 3816/92, milles sätestatakse Hispaania ja teiste liikmesriikide vahelise kaubavahetuse hüvitamiskorra ja sellega seotud meetmete kaotamine puu- ja köögiviljasektoris (EÜT L 387, 31.12.1992, lk 10).

⁽³⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1258/99 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103).

⁽⁴⁾ Komisjoni 7. juuli 1995. aasta määrus (EÜ) nr 1663/95, millega nähakse ette nõukogu määruse (EMÜ) nr 729/70 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad seoses EAGGF tagatisosakonna raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmisega (EÜT L 158, 8.7.1995, lk 6).

18. juunil 2004 Caviar Anzali poolt algatatud hagi Siseturu ühtlustamisameti vastu

(Kohtuasi T-252/04)

(2004/C 217/62)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule esitati 18. juunil 2004 Caviar Anzali (asukohaga Colombes, Prantsusmaa; esindaja advokaat Jean-François Jésus) poolt hagi Siseturu ühtlustamisameti vastu.

Teise apellatsioonikoja menetlusosaline oli ka Novomarket S.A.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada Siseturu ühtlustamisameti teise apellatsioonikoja 19. aprilli 2004. aasta otsus asjas nr R 479/2003-2: Caviar Anzali v. Novomarket;
- jätta kohtukulud Siseturu ühtlustamisameti kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja:	Novomarket S.A.
Asjaomane ühenduse kaubamärk:	Kujundkaubamärk "Asetra", mis tähistab muuhulgas 29. ja 31. klassi tooteid (avalduse number 2187805)
Teise kaubamärgi või tähise omanik vastulausemenetluses:	Caviar Anzali S.A.
Teine kaubamärk või tähis:	Siseriiklik ja rahvusvaheline 29. klassi toodete kujundkaubamärk "Astara"
Vastulausete osakonna otsus:	Vastulause tagasi lükata
Apellatsioonikoja otsus:	Kaebus tagasi lükata
Esitatud õiguslikud alused:	Kaebaja väidab, et apellatsioonikoja menetluse kohaselt peab kaebuse uuesti läbi vaatama ning tõlke esitamine pärast vastulausete osakonna poolt ettenähtud kuupäeva ei saa tuua kaasa kaebuse tagasilükkamise.

Hagi, mille Mundipharma AG esitas 28. juunil 2004 Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu

(Kohtuasi T-256/04)

(2004/C 217/63)

(Kohtuasja menetluse keel: kodukorra artikli 131 lõike 2 kohaselt on kohtumenetluse keeleks taotluse koostamise keel: saksa keel)

Euroopa Ühenduse Esimese Astme Kohtusse on Mundipharma AG, asukoht Basel (Šveits), esindaja Rechtsanwalt F. Nielsen, esitanud 28. juunil 2004 hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu.

Apellatsioonikojas oli menetluse teine pool Altana Pharma AG, asukoht Konstanz (Saksamaa).

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 19. aprilli 2004 otsus (asi nr R1004/2002-2);
- jätta kohtukulud ameti kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja:	ALTANA Pharma AG
Taotletav ühenduse kaubamärk:	sõnaline kaubamärk RESPICUR kaupadele klassis 5 (hingamisteede teraapia) – taotlus nr 949 156
Teise kaubamärgi või tähise omanik vastulausemenetluses:	hageja
Teine kaubamärk või tähis:	Saksa sõnaline kaubamärk RESPICORT kaupadele klassis 5 (farmaatsiatooted; tervisehoolduspreparaadid; plaastrid)
Vastulausete osakonna otsus:	vastulause tagasi lükata
Apellatsioonikoja otsus:	tühistada vastulausete osakonna otsus ning vastulause tagasi lükata
Esitatud õiguslikud alused:	määruse (EÜ) nr 40/93 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine

Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarien'i (CESTAS) 23. juuni 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-260/04)

(2004/C 217/64)

(Kohtumenetluse keel: itaalia keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus sai 23. juunil 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologie Appropriate Sanitarien (CESTAS), keda esindavad avvocato'd Nicoletta Amadei ja Charles Turk.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada vaidlusalune otsus täielikult;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesoleva haviga taotletakse komisjoni (Guinea Vabariigi asuva esinduse) 21. aprilli 2004. aasta otsuse tühistamist, millega hagejat, kes on alates 1978. aastast Guineas tegutsenud kodanike ühendus, kohustatakse tasuma 959 543 835 Guinea franki (397 126,02 eurot) tema juhitud projektide arendamisel tehtud põhjendamata kulutuste katteks.

Oma taotluse toetuseks väidab hageja järgmist:

- oluline menetluseeskirjade rikkumine, põhjenduste vastuolulisus, samuti õigusliku aluse puudumine. Selles osas väidab hageja, et vaidlusaluses "võlanõudes" mainitakse üksnes lepingut "Amélioration des conditions de vie a l'intérieur de pays – 7ACP GUI 019-4-AT CESTAS", kuigi taolise pealkirjaga lepingut ei ole olemas, mistõttu ei ole selgelt hoomatav, millele hageja ja Guinea valitsuse vahelise lepingu puhul vaidlusaluses otsuses viidatakse. Teiseks väidab CESTAS, et ei eksisteeri ühtegi õiguslikku alust, millel vaidlusalune akt põhineks. Lõpuks leiab ta, et võlanõudes ei ole mingeid selgitusi kriteeriumidele, mille alusel komisjon vaidlusaluse summa määras;
- vaidlusalune otsus tuleb tühistada ka selle tõttu, et võlanõude, millega hagejalt nõuti kõnealuse summa tasumist, esitas komisjon, kes on erinevate Guinea projektide kohta sõlmitud lepingute suhtes kolmas isik;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (*) rikkumise sellega, et hageja taotlus saada koopia Ernst & Young'i arvamusest, mille alusel vaidlusalune otsus tehti, jäeti rahuldamata;
- hageja kaitseõiguse rikkumine;
- võistlevuse põhimõtte ja hea haldustava põhimõtte rikkumine.

Viimase õigusliku argumendi osas rõhutab hageja, et hageja kohustuste väidetavate rikkumiste uurimise viis täies ulatuses läbi väljaspool seisev isik Ernst & Young, kes hageja arvates ei ole osapoolte suhtes täiesti sõltumatu kolmas isik, vaid pigem Guinea valitsuse poolt tasustatud ekspert ning keda seetõttu ei saa pidada erapooletuks.

(*) EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

Hispaania Kuningriigi 1. juuli 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-266/04)

(2004/C 217/65)

(Kohtumenetluse keel: hispaania keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus sai 1. juulil 2004 Hispaania Kuningriigi hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hagejat esindab Fernando Diez Moreno, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress on Hispaania suursaatkond Luksemburgis, aadressil 4-6, Boulevard Emmanuel Servais.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada komisjoni 29. aprilli 2004 otsus osas, mis puudutab Hispaaniat ja millega jäetakse välja rahalised hüvitised puu- ja aedviljatoodangu turult tagasivõtmiseks (5 253 604 eurot), samuti põllukultuuride sektoris ja karjakasvatuse lisatasud, välja arvatud La Rioja piirkonnas põllukultuuride sektori 2000/2001 turustusaastale vastavad summad (1 659 053 eurot), ja
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsus sisaldab hagejat puudutavas osas nelja väljaarvamist: a) rahaline hüvitis puu- ja aedviljatoodangu vähendamiseks; b) abi sidrunite töötlemiseks; c) varudest pärinevate ja puudustkannatavatele isikutele jagamiseks mõeldud toiduainetega varustamine; ja d) põllukultuurid ja karjakasvatuse lisatasud. Käesolev hagi käsitleb üksnes väljaarvamisi, mis puudutavad rahalisi hüvitisi puu- ja aedviljatoodangu turult tagasivõtmiseks (5 253 601 eurot, mis puudutab väidetavaid ebapiisavaid kontrollid Murcias ja Valencias), ja väljaarvamist, mis kehtestati põllukultuuride sektori ja karjakasvatuse lisatasude osas erandiga summade suhtes, mis vastavad 2000/2001 turustusaastale ja puudutavad põllukultuure La Rioja piirkonnas. Selles sektoris ebaseaduslikult välja arvatud summa on 1 659 053 eurot.

Oma kaebuse toetuseks esitab Hispaania Kuningriik järgmised õiguslikud alused:

— Rahaline hüvitis puu- ja juurviljatoodangu vähendamiseks.

Olgugi et Hispaania ametiasutused ei kontrollinud tõlgendusvea tõttu 100 % turult tagasi võetud toodetest, kohaldasid nad siiski viivitamata peale Euroopa Kontrollikoja tähelepanujuhtimist eksimusele abinõusid kontrollimise menetluse muutmiseks. Hageja lisab selles osas veel, et on ebaloogiline karistada Hispaaniat õigusnormi väära tõlgendamise eest, mis parandati niipea, kui see oli teatavaks saanud, arvestades seda, et ühelt poolt näitasid Hispaania ametiasutused üles hoolsust Euroopa kontrollikoja poolt tuvastatud vea parandamiseks ja et teiselt poolt teostasid nad kontrolli palju suuremal maa-alal kui seaduses nõutud.

— Põllukultuurid ja karjakasvatuse lisatasud

Hageja leiab, et vastavalt määruse (EÜ) nr 1258/99 artikli 7 lõikele 4 koostoimes määruse (EMÜ) nr 729/70 artikli 5 lõikega 2 ei saa finantsiliste korrektuuride esemeks olla ükski Baskimaa poolt tehtud kulutustest, mis puudutasid turustusaastat 1998/1999 ja turustusaastat 1999/2000, mis teostati vastavalt enne 31. jaanuari 1999 ja enne 31. jaanuari 2000. Sama kehtib ka Rioja kohta.

Teisest küljest leiab hageja, et on raske kinnitada, et esmase loomakarja sektori osas määruse (EMÜ) nr 1663/95 artiklis 8 sätestatud teatamiskohustus on täidetud.

Hispaania Kuningriik leiab, et tegelikkuses on karjakasvatuse lisatasude osas aastatel 1998, 1999 ja 2000 tehtud kulutused juba 2000/07 läbi viidud uurimise käigus kontrollitud ja heaks kiidetud. Komisjon kohaldab Baskimaa taotlustele aastatel 1998, 1999 ja 2000 ning La Rioja taotlustele aastatel 1998 ja 2000 finantsilist korrektuuri, arvestamata asjaolu, et mainitud uurimise käigus jõudsid tema teenistused järeldusele, et nimetatud taotluste osas edaspidiste finantsiliste korrektuuride tegemine on tarbetu. Seega on 2000/2011 uurimise eesmärgiks taasavada juba varasemalt lõpetatud asi; taotlused aastatel 1998 kuni 2000, mida tollel ajal juba kinnitati, on uuesti FEOGA teise organi kontrolli all, mis hõlmab samu aspekte sanktsioonide kohaldamisel, kuid hüvitiste välistamise rakendusala osas jõuab erinevatele järeldustele.

Hagi, mille Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa esitas 28. juunil 2004 Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu

(Kohtuasi T-268/04)

(2004/C 217/66)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 28. juunil 2004 hagi, mille on Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu esitanud Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, asukoht Spa (Belgia), keda esindavad advokaat'd Emmanuel Cornu, Eric De Gryse ja Donatienne Moreau.

Esimeses apellatsioonikojas oli menetlusosaliseks samuti Cottee Dairy Products Pty Limited.

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— jätta kohtukulud Siseturu Ühtlustamise Ameti kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi Cottee Dairy Products Pty Limited taotleja:

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnaline kaubamärk "SPA" klassi 1 kuuluvatele kaupade jaoks (taotlus nr 911 388)

Vastulausemenetluses vaidlusesemeks olevad kaubamärgid: Beneluxis registreeritud sõnalised kujutismärgid "SPA" klassi 32 kuuluvate kaupade jaoks, mis on samuti vastulause esitaja äri- ja kaubanimeks

Vaidlusesemeks olevate kaubamärkide omanik: S.A. Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa

Vastulausete osakonna otsus: lükata registreerimistaotlus tagasi

Apellatsioonikoja otsus: vastulausete osakonna otsus tühistada

Õiguslikud alused: määruse (EÜ) nr 40/94 ⁽¹⁾ artikli 8 lõike 5 rikkumine

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. a määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, lk 1).

IDOM, S.A. 29. juuni 2004. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu**(Kohtuasi T-269/04)**

(2004/C 217/67)

(Kohtumenetluse keel: hispaania keel)

IDOM, S.A. (asukoht Bilbao (Hispaania) esitas 29. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (edaspidi: amet) vastu poolt. Hagejat esindab Tatiana Villate Consonni, abogado del Llustre Colegio de Madrid.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada ameti teise apellatsioonikoja 27. aprilli 2004. aasta otsus asjas nr R-153/2003-2;
- tühistada vastulausemenetluse nr B282733 otsus nr 3707/2002 osas, millega ei nõustatud IDOM S.A. nimel esitatud vastulausega ja millega registreeritakse vaidlustatud kaubamärk klassi 37 ja osaliselt klassi 42;
- vastu võtta hageja taotlus, millega paluti ameti vastulauseosakonnal keelduda täielikult kõnealuse kaubamärgi registreerimisest;
- jätta käesoleva menetlusega seotud kohtukulud ameti kanda, kui ameti taotlusi ei rahuldata.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi Idom Incorporated taotleja:

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Ühenduse kujutismärk "IDOM" – Taotlus nr 1.185.800 klasside 35, 37 ja 42 teenustele (ärijuhtimine, konsultatsioonid ja informaatika).

Teise kaubamärgi või tähise omanik vastulausemenetluses: Hageja

Teine kaubamärk või tähis: Ühenduse kujutismärk IDOM (r 847.236), Hispaania kujutismärgid IDOM (nr 789.822, nr 1.195.931, nr 2.052.592, nr 2.052.593) ja Hispaania sõnaline kaubamärk IDOM (nr 217.244) klasside 35, 37 ja 42 teenustele.

Vastulausetes osakonna otsus: Vastulausega nõustumine seoses mõlema märgiga kaetud klassi 35 teenustega ja tagasilükkamine seoses klasside 37 ja 42 teenustega.

Apellatsioonikoja otsus: Kaebus rahuldamata jätta.

Esitatud õiguslikud alused: Määruse (EÜ) nr 40/94 (¹) artikli 8 lõike 1 punkti b ja lõike 4 ebaõige tõlgendamine.

(¹) Nõukogu 20. detsembri 1993. a määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta, EÜT L 11, 14.01.1994, lk 1.

Kohtuasja T-304/99 registrist kustutamine (¹)

(2004/C 217/68)

(kohtuasja menetluse keel: hollandi keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu teise laiendatud koja esimehe 10. juuni 2004 määrusega otsustati kustutada registrist kohtuasi T-304/99: Oliehandel Kuster B.V., keda toetas Hollandi Kuningriik, versus Euroopa Ühenduste Komisjon.

(¹) EÜT C 63, 4.3.2000.

Kohtuasja nr T-69/02 (¹) registrist kustutamine

(2004/C 217/69)

(Kohtuasjamenetluse keel: hispaania keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu esimese koja esimehe 7. juuni 2004. aasta määrusega kustutati registrist kohtuasi nr T-69/02: Organización de Productores de Tunidos Congelados (OPTUC) v. Euroopa Ühenduse Komisjon.

(¹) EÜT C 118, 18.5.2002.

Kohtuasja nr T-249/03 (¹) registrist kustutamine

(2004/C 217/70)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu esimese koja esimehe 11. juuni 2004. aasta määrusega kustutati registrist kohtuasi nr T-249/03: Y v. Euroopa Ühenduse Komisjon.

(¹) ELT C 213 6.9.2003.

III

(Teatised)

(2004/C 217/71)

Euroopa Kohtu viimane väljaanne Euroopa Liidu Teatajas

ELT C 201, 7.8.2004

Eelmised väljaanded

ELT C 190, 24.7.2004

ELT C 179, 10.7.2004

ELT C 168, 26.6.2004

ELT C 156, 12.6.2004

ELT C 146, 29.5.2004

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
